

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
ของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

นางสาวเบญจพร ยมนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกส่งเสริมและพัฒนากาษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ.2564

**Factors Relating to the Adoption of Using the DOAE Farmbook Application
by Farmers in Moung Kham Sub-district, Phan District, Chiang Rai Province**

Miss Benjaporn Yommana

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Extension and Development

School of Agriculture and Cooperatives

Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
ของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
ชื่อและนามสกุล นางสาวเบญจพร ยมนา
วิชาเอก ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร
สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เจียวหวาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนุช คุรุทเมือง แสนเสริม

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2565

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ปริญญารัตน์ ภูศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เจียวหวาน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนุช คุรุทเมือง แสนเสริม)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร
ตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย

ผู้วิจัย นางสาวเบญจพร ยมนา รหัสนักศึกษา 2639000237

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ บำเพ็ญ เขียวหวาน (2) รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนุช ครูทเมือง แสนเสริม
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) สภาพส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร 2) ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร 3) สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร 4) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร 5) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ประชากรคือ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเกษตรพาน จังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ.2564 จำนวน 1,335 ราย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาร์ยามาน กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.07 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 178 ราย แบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็น 2 กลุ่ม คือ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน 89 ราย เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน จำนวน 89 ราย และทำการสุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดแบบง่ายโดยการจับสลาก ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดอันดับ และวิเคราะห์โดยไคสแควร์

ผลการวิจัย 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 57.63 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม เกินครึ่งมีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ตโฟน มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ตโฟนระดับปานกลาง มีพื้นที่ในการทำเกษตรเฉลี่ย 12.23 ไร่ มีเอกสารสิทธิ์เป็นโฉนดเกือบทั้งหมด รายได้เฉลี่ย 51,081.72 บาทต่อปี หนี้สินน้อยกว่า 40,000 บาทต่อปี 2) เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง แหล่งความรู้ส่วนบุคคลเป็นสื่อที่เกษตรกรได้รับมากที่สุด เกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับน้อย 3) สภาพการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง 4) ปัจจัยสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล 5) ปัญหาของเกษตรกรเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาด้านการส่งเสริมการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านการเข้าใช้งาน เกษตรกรมีข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล คือควรให้จัดอบรม การถ่ายทอดความรู้ ทักษะแนะนำการใช้งานเกี่ยวกับการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือด้านการเข้าใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล คือควรปรับปรุงรูปแบบของการเข้าใช้งานให้เหมาะสม ไม่ซับซ้อน ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน

คำสำคัญ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับ แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

Thesis Title: Factors Relating to the Adoption of Using the DOAE Farmbook Application by Farmers in Moung Kham Sub-district, Phan District, Chiang Rai Province

Researcher: Miss Benjaporn Yommana.; **ID:**2639000237;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Extension and Development);

Thesis advisors: (1) Bumpen Keowan, Associate Professor;

(2) Dr. Sineenuch Khрутmuang Sanserm; Associate Professor; **Academic year:** 2021

Abstract

The objectives of this research were to study 1) personal, economic, and social conditions of farmers 2) knowledge, knowledge resource, and opinion regarding DOAE Farmbook application of farmers 3) DOAE Farmbook application usage conditions 4) factors relating the adoption of DOAE Farmbook application of farmers 5) problems and suggestions about the use of DOAE Farmbook application of farmers.

The population was 1,335 farmers who had registered with Phan agricultural office, Chiang Rai province in the year 2021. The sample size of 178 people was determined by using Taro Yamane formula with the error value of 0.07. The sample size was then divided into 2 groups: 89 farmers who had registered the farmbook through the application, and 89 farmers who had not registered the farmbook through the application. The sampling was done according to the determined amount by using simple method via lotto selection. The quantitative data were analyzed by using descriptive analysis such as frequency, percentage, minimum value, maximum value, mean, standard deviation, ranking, and variable correlation analysis with Chi-square.

The results of the research showed that 1) most of the farmers were male with the average age of 57.63 years old, and completed primary school education, had farmer as their profession the most, and did not hold social position. More than half of them possessed smartphones, were able to use smartphones at the moderate level, and had the average agricultural area of 12.23 Rai. Almost all of the ownership on their land was through title deeds. The average income was 51,081.72 Baht/year and the debts were lower than 40,000 Baht/year. 2) Farmers had knowledge about DOAE Farmbook application at the moderate level. Knowledge resource through personal media was the media which farmers received the most. Farmers expressed their opinions on DOAE Farmbook application at the low level. 3) The condition of the usage of DOAE Farmbook application was at the moderate level. 4) Basic personal, economic, and social condition factors of farmers did not relate to the adoption of DOAE Farmbook application. 5) Problems of farmers about DOAE Farmbook application, overall, were at the moderate level with the problem regarding the extension of the usage of DOAE Farmbook application at the highest level. Second to that was on the use of the application. Farmers suggested that the extension in the use of DOAE Farmbook application were such as giving out training, transferring the knowledge and skills, and continuously recommending the use of DOAE Farmbook application. Second to that was the accessibility to use the DOAE Farmbook application which would include the modification of the form in order to be used more appropriately, less complicate, user-friendly, and less time consuming.

Keywords: Factors Relating to the Adoption , DOAE Farmbook application

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมคือ รศ.ดร.สินีนุช คุรุทเมือง แส่นเสริม ที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปริญญารัตน์ ภูศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย จึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ บิดา มารดา พี่น้องและเพื่อนร่วมรุ่นที่คอยแนะนำให้คำปรึกษา ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานจากสำนักงานเกษตรอำเภอพาน จังหวัดเชียงรายทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน และที่สำคัญขอขอบคุณเกษตรกรในพื้นที่ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายทุกท่านที่ได้สละเวลาในการให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อการเก็บข้อมูลทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่า อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการส่งเสริมการเกษตรต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเกษตรกร คุณค่าและความดีอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

เบญจพร ยมนา
กรกฎาคม 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
สมมติฐาน.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร.....	23
แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	27
บริบทของตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย.....	31
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	46
ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร.....	46
ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร.....	59
ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (เฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล).....	74
ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัล.....	75
ตอนที่ 5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลของเกษตรกร.....	88
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
สรุปการวิจัย.....	90
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	103
ก แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย.....	104
ประวัติผู้วิจัย.....	118

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงพื้นที่การเพาะปลูกพืชตำบลม่วงคำ.....	32
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	35
ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร.....	47
ตารางที่ 4.2 สภาพพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกร.....	49
ตารางที่ 4.3 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกร.....	52
ตารางที่ 4.4 ความรู้เกี่ยวกับ แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	59
ตารางที่ 4.5 จำนวนข้อความรู้ที่เกษตรกรตอบถูกเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	63
ตารางที่ 4.6 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	64
ตารางที่ 4.7 สรุปแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	68
ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	70
ตารางที่ 4.9 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	74
ตารางที่ 4.10 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	75
ตารางที่ 4.11 สรุปปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร.....	79
ตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	81
ตารางที่ 4.13 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	86
ตารางที่ 4.14 ปัจจัยสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล.....	88
ตารางที่ 4.15 ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัล.....	89

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance : TAM).....	14
ภาพที่ 2.2 สัญลักษณ์ของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระบบปฏิบัติการสมาร์ทโฟน.....	29
ภาพที่ 2.3 สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลและหน้าลงชื่อเข้าใช้งาน.....	29
ภาพที่ 4.1 แผนภาพไทม์แมงมุมแสดงแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกร.....	69
ภาพที่ 4.2 แผนภาพไทม์แมงมุมแสดงปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลของเกษตรกร.....	80
ภาพที่ 4.3 แผนภาพไทม์แมงมุมแสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัล.....	87

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความสำคัญกับการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร โดยมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรดำเนินการรับขึ้นทะเบียนเกษตรกร (ทบก.) เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรเป็นรายครัวเรือนไว้สำหรับเป็นฐานข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนเป็นฐานข้อมูลสำหรับตรวจสอบการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีเกิดภัยพิบัติ ซึ่งเกษตรกรต้องขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อนเกิดภัยพิบัติแล้วเท่านั้น โดยได้ดำเนินการรับขึ้นทะเบียนเกษตรกรมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน

กรมส่งเสริมการเกษตรได้พัฒนาระบบให้สามารถเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกร สามารถแจ้งปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนผ่าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Smart Phone) นวัตกรรมดังกล่าวคือ แอปพลิเคชัน DOAE Farmbook (สมุดทะเบียนเกษตรกรอิเล็กทรอนิกส์) ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรให้สามารถเข้าถึงข้อมูลและแจ้งปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรของตนเองได้ ณ แปลงเพาะปลูก แทนการเดินทางไปแจ้งปรับปรุงทะเบียนที่สำนักงานเกษตรอำเภอ จากนั้นเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบและยืนยันว่ามี การเพาะปลูกจริงเพื่อให้ฐานข้อมูลในระบบเป็นไปตามข้อเท็จจริงต่อไป

กรมส่งเสริมการเกษตรให้ความสำคัญการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการเกษตร ในการจัดเก็บข้อมูลทางการเกษตร โดยพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล หรือ DOAE Farmbook ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในชุมชนทุกครัวเรือน เกษตรกรสามารถแจ้งการเพาะปลูกได้ด้วยตนเอง ณ ที่ตั้งแปลงปลูก นำพาให้ภาครัฐสามารถนำมาจัดฐานข้อมูลสำหรับวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้เกษตรกร

สำนักงานเกษตรอำเภอพาน ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานเกษตรจังหวัด เชียงราย กรมส่งเสริมการเกษตรได้นำแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook มาใช้ในการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร จากรายงานการขึ้นทะเบียนปี 2563 พบว่าผลการขึ้นทะเบียนและ

ปรับปรุงข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook เพียงร้อยละ 18 ของจำนวนการขึ้นทะเบียน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564) และพบปัญหาในการใช้งานของเกษตรกรเช่น เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการขึ้นทะเบียนเอง อุปกรณ์หรือโทรศัพท์มือถือไม่รองรับ การเข้าใช้งานแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook ที่ค่อนข้างซับซ้อน ระบบไม่เสถียรเมื่อมีการใช้งานพร้อมๆกัน เป็นต้น

จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อการยอมรับการเข้าใช้งานแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook ของเกษตรกร จึงควรมีการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรโดยแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook ของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการส่งเสริมการใช้งานแอปพลิเคชัน DOAE Farmbook และเพื่อขับเคลื่อนงานส่งเสริมการเกษตรตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อไป

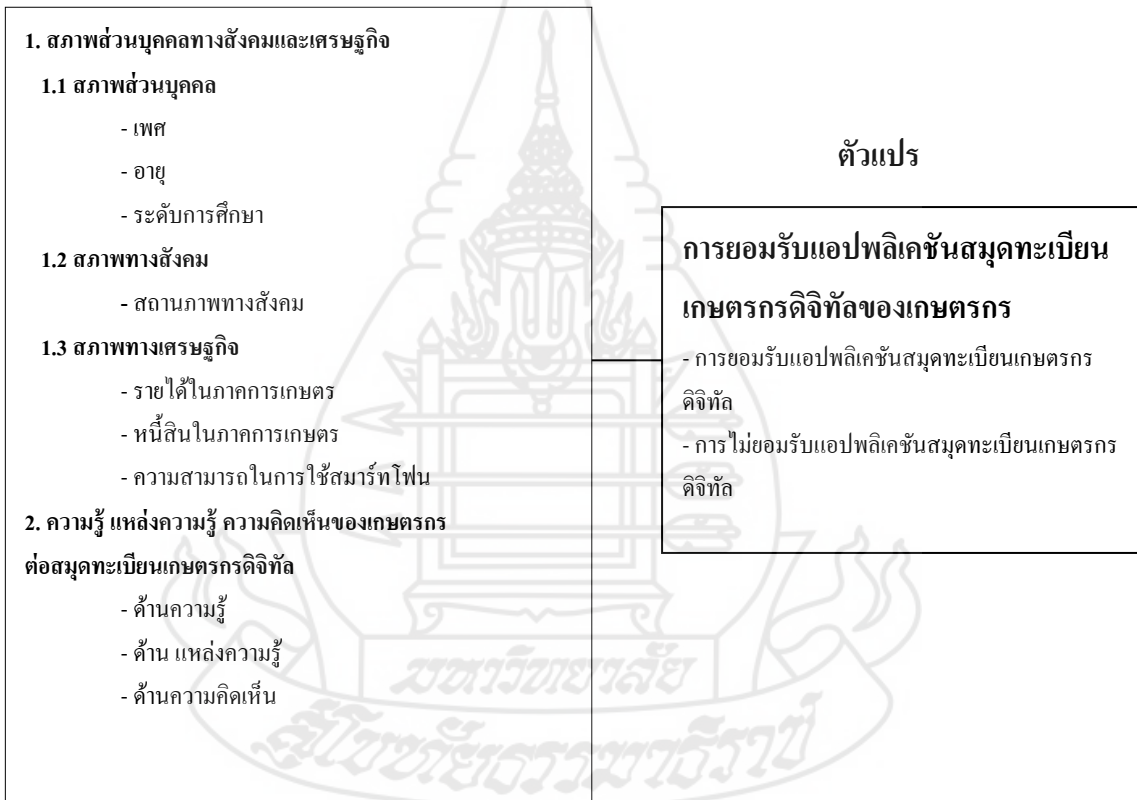
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร
- 2.2 เพื่อศึกษาความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร
- 2.3 เพื่อศึกษาสภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร
- 2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร
- 2.5 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ” ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดประเด็นในการศึกษาวิจัย จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปร

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐาน

4.1 ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

4.2 ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตเชิงพื้นที่การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาพื้นที่ในตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย

5.2 ขอบเขตเชิงเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ได้แก่ สภาพส่วนบุคคล สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ ความรู้ แหล่งความรู้ ความคิดเห็นของเกษตรกร ข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่สัมพันธ์กับการยอมรับหรือไม่ยอมรับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

5.3 ขอบเขตเชิงเวลาการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาในช่วงเดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม 2564 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2565 โดยทำการเก็บข้อมูลช่วงเดือน มิถุนายน - พฤศจิกายน 2564

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เกษตรกร หมายถึงเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงรายที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับสำนักงานเกษตรอำเภอกพานปี 2564

6.2 การยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล หมายถึง เกษตรกรตัดสินใจนำแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลไปใช้ในการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูล

6.3 ความรู้ หมายถึง ความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ขั้นตอนวิธีการเข้าใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

6.4 แหล่งความรู้ หมายถึง แหล่งของการได้รับข้อมูลจากแหล่งสื่อบุคคล สื่อกิจกรรม สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

6.5 ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ได้แก่ ลักษณะรูปแบบของแอปพลิเคชัน และขั้นตอนวิธีการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

6.6 ปัญหา หมายถึง ปัญหาของเกษตรกรที่ใช้ใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ได้แก่ ด้านการเข้าใช้งาน รูปแบบ ขั้นตอน และการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

6.7 ข้อเสนอแนะ หมายถึง ข้อเสนอแนะของเกษตรกรเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ได้แก่ ด้านการเข้าใช้งาน รูปแบบ ขั้นตอน และการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ครั้งนี้มีประโยชน์ ดังนี้

7.1 ผลของการวิจัยครั้งนี้ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรได้ทราบถึง การยอมรับการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร โดยแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้เกี่ยวกับการดำเนินการเก็บข้อมูลสารสนเทศของเกษตรกร

7.2 นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลของเกษตรกร และนำไปเป็นแนวทางเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลสารสนเทศได้

7.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลจากการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์และพัฒนาให้เหมาะสมกับการใช้งานต่อเกษตรกรได้

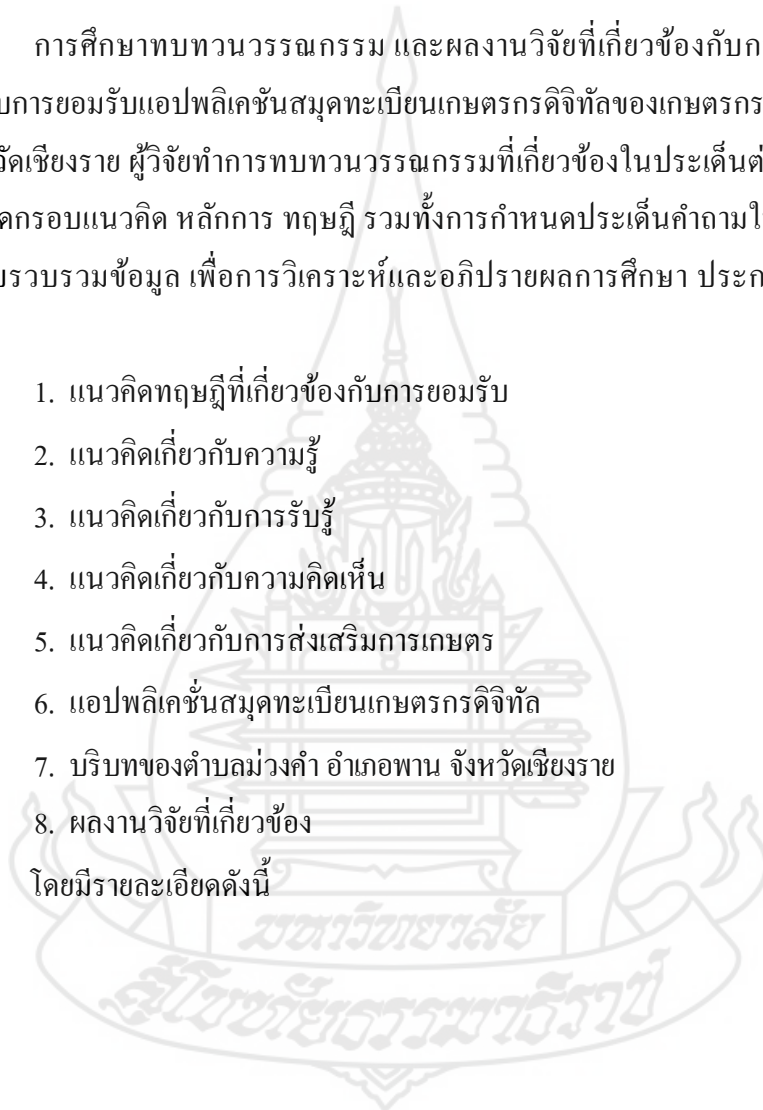
บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพวน จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ
2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
5. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร
6. แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
7. บริบทของตำบลม่วงคำ อำเภอพวน จังหวัดเชียงราย
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับกล่าวคือการยอมรับเทคโนโลยี ประกอบด้วยเนื้อหา คือ ความหมายและนิยามของการยอมรับเทคโนโลยี โครงสร้างการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model:TAM) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความหมายและนิยามของการยอมรับเทคโนโลยี

Rogers (1983, p.172) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การยอมรับนวัตกรรม หมายถึง การตัดสินใจที่จะนำนวัตกรรมนั้นไปใช้อย่างเต็มที่ เพราะนวัตกรรมนั้นเป็นวิถีทางที่ดีกว่าและมีประโยชน์มากกว่าการยอมรับของบุคคลเกิดขึ้นเป็นกระบวนการ เริ่มตั้งแต่บุคคลได้สัมผัสนวัตกรรม ถูกชักจูงให้ยอมรับนวัตกรรม ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธ ปฏิบัติตามการตัดสินใจ และยืนยันการปฏิบัตินั้น กระบวนการนี้อาจจะใช้เวลาช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ คือตัวบุคคล และลักษณะของนวัตกรรม

เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล (2554) กล่าวว่า การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง การนำเทคโนโลยีนั้นมาใช้ ซึ่งเมื่อแน่ใจแล้วว่าเทคโนโลยีที่นำมาใช้นั้นเป็นไปได้ สิ่งตามมาคือก่อให้เกิดการลงทุนกับการยอมรับ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง การตัดสินใจที่จะนำเทคโนโลยีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมไปใช้ จนกระทั่งแน่ใจว่าเทคโนโลยีนั้นสามารถให้ประโยชน์อย่างแน่นอนจึงจะก่อให้เกิดการยอมรับตามมา โดยระยะเวลาในการตัดสินใจยอมรับนั้นไม่มีกำหนดแน่นอน และขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ลักษณะของเทคโนโลยีที่บุคคลนั้นได้รับ

1.2 โครงสร้างการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม

จากการศึกษาจากแนวคิดในเรื่องโครงสร้างการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของ Rogers(1995, p.162-185) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของนวัตกรรม และทำการศึกษาในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด พบว่า มีการแบ่งโครงสร้างการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมไว้เป็น 3 ส่วน ซึ่งได้แก่ สิ่งที่มีอยู่เดิม (Antecedent) กระบวนการ (Process) ผลที่ตามมา (Consequences) ดังนี้

1.2.1 สิ่งที่มีอยู่เดิม (Antecedent) ประกอบด้วย ตัวแปรเกี่ยวกับบุคคลของผู้ยอมรับนวัตกรรม ซึ่งได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล เช่น ทักษะคติต่างๆ ไป เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางสังคมของบุคคล เช่น การที่บุคคลมีแนวคิดที่เป็นสากล ไม่ยึดติดอยู่กับท้องถิ่น มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสถาบันนอกระบบสังคม และระดับของความต้อการนวัตกรรมของผู้ยอมรับนวัตกรรม ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของแต่ละบุคคล อีก

หนึ่งตัวแปรในส่วนนี้ คือ ระบบสังคมของผู้ยอมรับนวัตกรรม เช่น บรรทัดฐานของระบบสังคม การเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง บูรณาการของการสื่อสาร (ระดับที่หน่วยงานต่างๆในระบบ สังคมถูกเชื่อมเข้าด้วยกัน โดยช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล) ฯลฯ ตัวแปรทั้งสองนี้ซึ่งได้แก่ ผู้รับนวัตกรรมและระบบสังคมจะมีอิทธิพลในขั้นให้ความรู้ว่ามีนวัตกรรมเกิดขึ้นแล้ว แต่ยังไม่ มีข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้นอย่างสมบูรณ์เท่านั้น นอกจากนี้คุณลักษณะของ นวัตกรรมก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่จะช่วยให้การตัดสินใจสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2.2 กระบวนการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีปฏิริยา กับนวัตกรรม เป็นกระบวนการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม (Innovation-decision process) เนื่องจา กการยอมรับนวัตกรรมใดก็ตามนั้น มีปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องและส่งผลให้เกิดการตัดสินใจ ยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม โดยได้แบ่งกระบวนการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) **ขั้นความรู้ (Knowledge stage)** เป็นขั้นที่บุคคลจะทราบว่านวัตกรรมนั้น ปรากฏอยู่และพอที่จะเข้าใจว่านวัตกรรมนั้นทำหน้าที่อย่างไร ในขั้นความรู้นี้สามารถแบ่งประเภท ของความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมได้เป็น 3 ประเภท คือ

(1) **ความรู้ที่ทำให้เกิดความตื่นตัว**เกี่ยวกับนวัตกรรม คือความรู้ว่ามี นวัตกรรมเกิดขึ้นแล้ว และนวัตกรรมนั้นทำหน้าที่อะไรได้บ้าง

(2) **ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการใช้นวัตกรรม**ได้อย่างไร ความรู้ประเภทนี้ได้ จากข่าวสารที่จะช่วยให้สามารถใช้นวัตกรรมได้อย่างถูกต้อง นวัตกรรมยังมีความซับซ้อนมาก เพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ประเภทนี้ก็ยังมีมากเท่านั้น

(3) **ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักการ**ซึ่งจะช่วยให้เห็นนวัตกรรมบรรลุผล การมี ความรู้ประเภทนี้จะช่วยให้คนเข้าใจและยอมรับนวัตกรรมในอนาคตได้ง่ายขึ้น

2) **ขั้นการจูงใจ (Persuasion stage)** ในขั้นนี้บุคคลจะแสดงทัศนคติต่อนวัตกรรม ในรูปแบบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกในขั้นการจูงใจนี้ บุคคลจะรู้สึกผูกพันกับนวัตกรรมมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับ นวัตกรรมนั้นอย่างจริงจัง ทัศนคติเกี่ยวกับนวัตกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) **ทัศนคติเฉพาะที่มีต่อนวัตกรรม** คือ ทัศนคติที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบประ โยชน์ของนวัตกรรม ทัศนคตินี้มีอิทธิพลต่อนวัตกรรมที่กำลังเผยแพร่และ นวัตกรรมที่จะมีการเผยแพร่ในอนาคต

(2) *ทัศนคติทั่วไปที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง* คือ ทัศนคติอย่างกว้างๆ ที่เอื้ออำนวยให้กลุ่มเป้าหมายเปลี่ยนแปลง ซึ่งทัศนคติชนิดนี้เป็นทัศนคติที่ดีต่อนวัตกรรมทำให้ประชาชนรู้จักพัฒนาตนเองและแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง

3) *ขั้นการตัดสินใจ (Decision stage)* ในขั้นนี้บุคคลจะมีแนวทางการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

(1) *การยอมรับนวัตกรรม (Adoption)* หมายถึง การตัดสินใจที่จะยอมรับนวัตกรรมมาใช้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

(2) *การปฏิเสธนวัตกรรม (Rejection)* หมายถึง การตัดสินใจที่จะไม่ยอมรับนวัตกรรมมาใช้ การตัดสินใจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทดลองใช้ในปริมาณจำกัดของนวัตกรรม นวัตกรรมใดที่บุคคลสามารถทดลองใช้ได้จะทำให้บุคคลนั้นรู้สึกเสี่ยงภัยในการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมนั้นลดลง และนำไปสู่การยอมรับนวัตกรรมในที่สุด การปฏิเสธนวัตกรรมมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้ ความเคยชินกับวิธีการเดิมๆ เนื่องจากบุคคลมีความเคยชินกับวิธีการเดิมๆ ที่ตนเองเคยใช้และพึงพอใจในประสิทธิภาพของวิธีนั้นๆ บุคคลผู้นั้นก็มักจะยืนยันในการใช้วิธีการนั้นๆต่อไปโดยยากที่จะเปลี่ยนแปลง

ก. ความไม่แน่ใจในประสิทธิภาพของนวัตกรรม แม้บุคคลผู้นั้นจะทราบข่าวสารของนวัตกรรมนั้นๆ ในแง่ของประสิทธิภาพว่าสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดีก็ตาม การที่ตนเองมิได้เป็นผู้ทดลองใช้นวัตกรรมนั้นๆ ก็ย่อมทำให้ไม่แน่ใจว่านวัตกรรมนั้นๆ มีประสิทธิภาพจริงหรือไม่

ข. ความรู้ของบุคคลต่อนวัตกรรม เนื่องจากนวัตกรรมเป็นสิ่งที่โดยมากแล้วบุคคลส่วนมากมีความรู้ไม่เพียงพอแก่การที่จะเข้าใจในนวัตกรรมนั้นๆ ทำให้มีความรู้สึกท้อถอยที่จะแสวงหานวัตกรรมมาใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นตัวอย่างหนึ่งของนวัตกรรมที่นำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ไม่พอเพียงก็จะรู้สึกท้อถอยและปฏิเสธในการที่จะนำนวัตกรรมนี้มาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นของตน

ค. ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ โดยทั่วไปแล้วนวัตกรรมมักจะต้องนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพัฒนานวัตกรรม ดังนั้นค่าใช้จ่ายของนวัตกรรมจึงควรมีราคาแพงในสภาพเศรษฐกิจ โดยทั่วไป จึงไม่สามารถที่จะรองรับต่อค่าใช้จ่ายของนวัตกรรมนั้นๆ แม้จะมองเห็นว่าจะช่วยให้การดำเนินการ โดยเฉพาะการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นจริง ดังนั้นจะเป็นไปได้ว่าปัญหาด้านงบประมาณเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการปฏิเสธนวัตกรรม

4) **ขั้นการลงมือปฏิบัติ (Implementation stage)** ในขั้นตอนที่ 1-3 เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับความคิด แต่ในขั้นตอนที่ 4 นี้เป็นขั้นตอนที่บุคคลผู้รับนวัตกรรมจะต้องลงมือปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการของนวัตกรรมนั้น และขั้นตอนนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลมาปฏิบัติในแนวทางใหม่นั้นอย่างเป็นทางการเป็นประจำ

5) **ขั้นทบทวนการตัดสินใจ (Confirmation stage)** ในขั้นนี้บุคคลจะแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ได้ทำไปแล้ว แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจในขั้นได้อีก หากได้รับข่าวสารที่ขัดแย้งหรือข่าวสารในแง่ลบเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น

1.2.3 ผลที่ตามมา (Consequences) ผลที่ตามมาจากการตัดสินใจเป็นได้ทั้งยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม โดยมีรายละเอียดว่าหากเป็นการยอมรับนวัตกรรมแล้ว ยังคงยอมรับนวัตกรรมนั้นต่อไปเรื่อยๆ หรือเลิกยอมรับในภายหลัง เนื่องจากไม่พอใจผลที่เกิดจากนวัตกรรมนั้น หรือยกเลิกยอมรับเพื่อหันไปรับนวัตกรรมอื่น และหากปฏิเสธนวัตกรรมนั้นเป็นการปฏิเสธไปเพื่อยอมรับนวัตกรรมในภายหลังหรือปฏิเสธโดยไม่ยอมรับนวัตกรรมนั้นอีกต่อไป

1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม

Rogers (1995, p.162-185) ได้กล่าวไว้ว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมอยู่หลายปัจจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสังคม (Social system) การสื่อสาร (Communication) ตัวนวัตกรรม (Innovation) และ ระยะเวลา (Time) นอกจากนี้การแพร่กระจายนวัตกรรมและลักษณะของผู้รับนวัตกรรมก็เป็นปัจจัยที่สำคัญเช่นกัน ซึ่งอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.3.1 ระบบสังคม (Social system) หมายถึง องค์กรรวมของประชากรจำนวนหนึ่งซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่างๆ กันและผูกพันในการแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน เช่น บริษัท องค์กร โรงเรียน กลุ่มทางราชการอื่น ๆ โรงพยาบาล สมาคมชานา และระบบสังคมขนาดใหญ่ นั่นก็คือ สังคมมนุษย์ ซึ่งแบ่งระบบออกเป็นสองข้อ ได้แก่ สังคมสมัยใหม่ (แทนด้วยบรรทัดฐาน สังคมสมัยใหม่) และสังคมประเพณี (แทนด้วยบรรทัดฐานประเพณี) โดยทฤษฎีแสดงว่า บรรทัดฐานสังคมสมัยใหม่ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและไม่สนับสนุนการรับนวัตกรรม โดยสังคมทั้งสองนี้เป็นสังคมในอุดมคติ

1.3.2 การสื่อสาร (Communication) หมายถึง การติดต่อระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร โดยผ่านสื่อหรือตัวกลาง อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งการสื่อสารนี้ก็คือการแพร่กระจายนวัตกรรมโดยปกติแล้วเป็นกระบวนการ (Diffusion process) ที่นวัตกรรมอย่างหนึ่งแพร่จากแหล่งผลิตหรือแหล่งค้นพบ ไปสู่ผู้ใช้หรือผู้รับนวัตกรรม ส่วนที่สำคัญของกระบวนการนี้ คือ การกระทำระหว่างกันของมนุษย์ที่คนหนึ่งสื่อความคิดใหม่ให้กับอีกคนหนึ่งได้รู้ ซึ่งหลังจากที่รู้ความคิดใหม่แล้ว บุคคลจะรับความคิดนั้นหรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง การสื่อสารนั้นมีความสำคัญต่อการยอมรับ

นวัตกรรม ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งผ่านนวัตกรรมเป็นผู้นำความคิด หัวก้าวหน้า (Cosmopolite opinion leaders) กับบุคคลสมาชิกชุมชนที่ปรารถนา และมีการศึกษาสูง ในขั้นทดลองของกระบวนการแพร่ นวัตกรรม การยอมรับนวัตกรรมก็จะเกิดขึ้นเร็ว หากความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำความคิดหัวก้าวหน้าแต่สมาชิกชุมชนหัวล้าหลัง การยอมรับนวัตกรรมก็ช้า หรืออาจไม่เกิดการยอมรับนวัตกรรมเลยก็เป็นได้

1.3.3 ตัวนวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ลักษณะของนวัตกรรมมีส่วนกำหนดระยะเวลาหรือมีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรม บุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการเผยแพร่ นวัตกรรมจะพิจารณาลักษณะ นวัตกรรม โดยนำมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่มีอยู่เดิม ถ้าพิจารณาแล้วว่า นวัตกรรมเป็นสิ่งที่ดีกว่าสิ่งเดิม บุคคลก็มีแนวโน้มยอมรับนวัตกรรมได้สูง ลักษณะของ นวัตกรรมที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับลักษณะของสิ่งที่มีอยู่เดิม มี 5 ประการ ได้แก่

1) **คุณลักษณะประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ (Relative advantage)** เป็นการพิจารณาถึงประโยชน์ที่ผู้ยอมรับคาดว่าจะได้รับ การวัดประโยชน์อาจวัดในด้านเศรษฐกิจหรือในด้านอื่นๆ เช่น การเชื่อถือของสังคม เกียรติยศชื่อเสียง ความสะดวกในการใช้งาน การเห็นคุณค่าของนวัตกรรม อาจเป็นสิ่งกำหนดว่าประโยชน์เชิงเปรียบเทียบทางใดที่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ยอมรับนวัตกรรม

2) **คุณลักษณะที่เข้ากันได้ (Compatibility)** ผู้ยอมรับนวัตกรรมจะพิจารณาว่า นวัตกรรมนั้นมีความเข้ากันได้หรือไม่กับค่านิยมที่มีอยู่เดิม ประสบการณ์ในอดีต ตลอดจนความต้องการของผู้ยอมรับ ถ้านวัตกรรมเข้ากับบรรทัดฐานหรือค่านิยมเดิมที่มีอยู่ในสังคมไม่ได้ จะถูกยอมรับช้ากว่า นวัตกรรมที่เข้ากันได้กับบรรทัดฐาน หรือค่านิยมเดิมที่มีอยู่ในสังคม ความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรม

3) **คุณลักษณะความยุ่งยากซับซ้อน (Complexity)** ผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมจะรู้สึกว่ามีความยุ่งยากไม่มากเกินไปที่จะทำความเข้าใจ หรือไม่ยุ่งยากนักการนำ นวัตกรรมไปใช้ ความซับซ้อนของนวัตกรรมสามารถประเมินค่าได้ตั้งแต่ง่ายที่สุดจนถึงซับซ้อนที่สุด นวัตกรรมบางอย่าง จะไม่มีความซับซ้อนมากนัก แต่บางนวัตกรรมมีความซับซ้อน ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้และนำไปใช้นวัตกรรมที่ง่ายต่อการเข้าใจและนำไปใช้ จะถูกยอมรับเร็วกว่า นวัตกรรมที่ซับซ้อนและยากต่อการนำไปใช้

4) **คุณลักษณะสามารถทดลองใช้ได้ (Trainability)** ผู้ยอมรับนวัตกรรมมีความเชื่อว่าสามารถนำ นวัตกรรมไปทดลองใช้ได้ นวัตกรรมที่สามารถแบ่งส่วนไปทดลองใช้ได้จะถูกยอมรับได้เร็วกว่า นวัตกรรมที่ไม่สามารถแบ่งส่วนทดลองได้ การที่ นวัตกรรมสามารถแบ่งส่วนไปทดลองใช้ได้นั้นจะช่วยให้อุปสรรคเป้าหมายเกิดความมั่นใจที่จะนำ นวัตกรรมนั้นไปใช้ต่อไป

5) **คุณลักษณะสามารถสังเกตได้ (Observability)** ผู้ยอมรับนวัตกรรมรู้สึกว่าการนวัตกรรมนั้นเป็นรูปธรรม หรือถ้านวัตกรรมนั้นเป็นนามธรรมก็สามารถสังเกตผลนวัตกรรมนั้นได้ นวัตกรรมบางชนิดสามารถสังเกตเห็นได้ง่ายและสามารถสื่อสารความหมายให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย นวัตกรรมที่เป็นวัตถุ (Material innovation) จะถูกยอมรับได้ง่ายกว่านวัตกรรมที่เป็นความคิด (Non-material innovation) หรือเป็นนามธรรม

1.3.4 ระยะเวลา (Time) หมายถึง เวลาที่ใช้ในกระบวนการแพร่ นวัตกรรม จากจุดเริ่มต้นที่แหล่งผลิต ไปจนถึงจุดที่มีผู้รับนวัตกรรม ซึ่งแต่ละนวัตกรรมใช้เวลาไม่น้อยไม่เท่ากัน ระยะเวลาจะช่วยก่อให้เกิดภาวะนวัตกรรม (Innovativeness) อันเป็นเครื่องแสดงระดับหรือประเภทของบุคคลในการที่บุคคลจะตัดสินใจยอมรับหรือไม่รับนวัตกรรม บุคคลต้องใช้เวลาพิจารณา นวัตกรรมระยะหนึ่ง ดังนั้น เวลาจึงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม

1.3.5 การแพร่กระจายนวัตกรรม จะเห็นได้ว่า การแพร่กระจายนวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสาร (Communication) แต่แตกต่างที่การสื่อสารเป็นการเผยแพร่ข่าวสารทุกประเภท ทั้งข่าวสารเก่า และข่าวสารใหม่ แต่ในการเผยแพร่ นวัตกรรมนั้น ผู้รับจะได้รับแต่ข่าวสารใหม่ เท่านั้น

1.3.6 ลักษณะของผู้รับนวัตกรรม เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม โดย Rogers (1983, p.248-250) ได้จำแนกลักษณะของบุคคลที่มีต่อการยอมรับนวัตกรรมออกเป็น 5 ประเภท คือ

1) **ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Innovators)** ได้แก่ ผู้นำความคิดใหม่ไปปฏิบัติเป็นกลุ่มแรก ลักษณะของกลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีนิสัยชอบวิเคราะห์ วิจัยและทดลองสิ่งใหม่ๆ ชอบเสี่ยง โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูง รายได้สูง มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและชอบติดตามเทคโนโลยีอยู่เสมอ เคยไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ มากกว่าผู้อื่น มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ชอบอ่านรับฟังข่าวสาร ลักษณะของกลุ่มนี้ไม่เพียงแต่จะเป็นผู้ที่รับทราบความคิดใหม่ในช่วงเริ่มแรกเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้ที่พร้อมจะนำนวัตกรรมไปปฏิบัติอย่างรวดเร็วอีกด้วย

2) **กลุ่มยอมรับเร็ว (Early adopters)** กลุ่มนี้ชอบเป็นผู้นำ ชอบความใหม่ การศึกษาของกลุ่มนี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีความสุขุมรอบคอบ ประสบผลสำเร็จในการใช้นวัตกรรม มีสถานภาพทางสังคมค่อนข้างสูง ผู้รับนวัตกรรมกลุ่มนี้ต่างจากประเภทแรกตรงที่เป็นที่รู้จักกว้างขวางภายในชุมชนของตนมากกว่าภายนอกชุมชนและมักเป็นที่รักใคร่นับถือของคนในท้องถิ่น สามารถให้ข้อมูลหรือคำแนะนำเกี่ยวกับนวัตกรรมกับคนทั่วไปได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นบุคคลสำคัญ หรือเป็นผู้นำในฐานะเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง

3) *กลุ่มยอมทำตาม (Early majority)* คนกลุ่มนี้เป็นคนรอบคอบ ต้องใช้เวลาคิ นานก่อนทำการตัดสินใจ พิจารณาถึงความสะดวกในการใช้งาน และประโยชน์ของนวัตกรรมจน รู้จักและเข้าใจนวัตกรรมสมควร เป็นผู้ที่มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีในระดับที่พอใช้งานได้ ไม่ค่อยได้ติดตามเทคโนโลยี เคยอบรม เคยใช้งานในบางโอกาส หรือหน่วยงานสนับสนุนให้ใช้ เทคโนโลยีอยู่บ้าง แต่ไม่ใช่อย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม บุคคลกลุ่มนี้พร้อมที่จะยอมรับเทคโนโลยี ให้มากขึ้นกว่าเดิม ถ้าได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุน ในขณะที่เดียวกันการยอมรับนวัตกรรมและ เทคโนโลยีสำหรับกลุ่มนี้อาจลดลงได้ ถ้าหน่วยงานไม่มีการสนับสนุนและพัฒนาให้มีการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในทางการศึกษาเลย การตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของกลุ่มนี้มักดูจากการ ตัดสินใจของสองกลุ่มแรก

4) *กลุ่มยอมรับช้า (Late majority)* กลุ่มนี้เป็นคนช่างสงสัย หัวโบราณ ฐานะไม่ ดี กลุ่มนี้กว่าจะมีใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม อาจจะเริ่มตกรุ่นไปแล้วและมีความจำเป็นต้องารใช้ งานจริงๆ จึงจะใช้ปัญหาของกลุ่มนี้คือ การขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่ทราบแหล่งทรัพยากรการ เรียนรู้ต่างๆ ขาดการฝึกอบรมพัฒนา ทุนน้อย อยู่ห่างไกล ทำให้มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ ต้องใช้เทคโนโลยีไม่มากนัก ทั้งที่ตัวเองก็สนใจ หรือพอจะรู้ว่ามียเทคโนโลยีใหม่ๆ มาบ้าง ทำให้ กลุ่มนี้อยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้อยู่เสมอ เพราะกลุ่มนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่ยอมรับนวัตกรรมเสมอ ไปหรือไม่รับรู้รับทราบ เพียงแต่ขาดโอกาสหรือมีอุปสรรคเท่านั้น

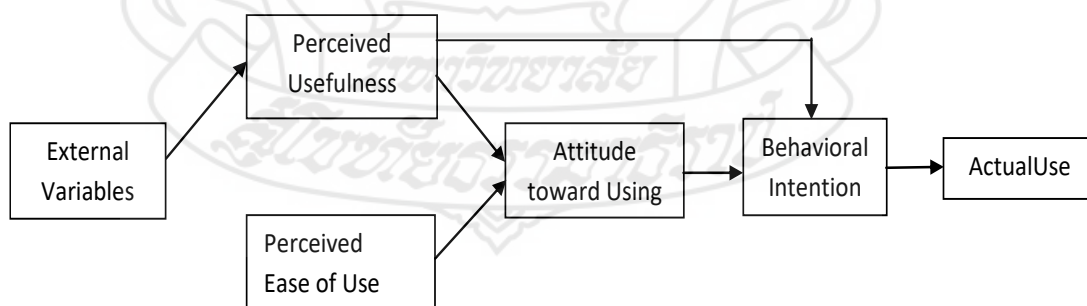
5) *กลุ่มล่าหลัง (Laggards)* เป็นกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรม เมื่อตกรุ่น ไปแล้ว และเป็นกลุ่มสุดท้ายในสังคม เป็นกลุ่มที่ติดต่อกับบุคคลอื่นน้อย กลุ่มนี้ได้รับข้อมูล โดยสอบถามจากบุคคลรอบข้าง เช่น เพื่อน หรือญาติ และคุณพฤติกรรมของคนในสังคมกลุ่มก่อน กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มารยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีน้อยที่สุดหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ ยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี กลุ่มนี้เป็นลักษณะที่มองไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของ นวัตกรรม คิดว่าวิธีการเดิมๆ ยังสามารถใช้ได้คือยังไม่จำเป็นต้องนำนวัตกรรมเข้ามา หรือคำนึงถึง เรื่องราคาของนวัตกรรมว่ามีราคาค่อนข้างสูงจึงไม่ยอมรับที่จะใช้ ขณะเดียวกันก็มีพื้นฐานเดิมที่ไม่ สนใจที่จะฝึกอบรม ติดตาม หรือพัฒนาตนเอง และยังมีลักษณะกลัวการเป็นหนี้ จึงทำให้ไม่ยอมรับ นวัตกรรม แม้ว่านวัตกรรมนั้นจะนำความสะดวกสบายมาให้ผู้ใช้

1.4 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM)

เป็นทฤษฎีที่มีการยอมรับและมีชื่อเสียงในการเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการใช้ เทคโนโลยีเป็นพื้นฐานในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยการรับรู้ต่อการยอมรับและใช้ เทคโนโลยีซึ่งมีตัวแปรเทคโนโลยีในการรับรู้ที่ได้มาจริงจากการยอมรับในเทคโนโลยีแสดงให้เห็น ว่าผู้ใช้รับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งานและรับรู้ถึงความสะดวกความง่ายในการใช้งานในระบบ

นั้นๆ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่นำมาใช้อย่างแพร่หลาย เพื่อการประเมินการยอมรับในการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ ทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) นี้จะศึกษาและประเมินผู้ใช้งานในการยอมรับและการเลือกใช้เทคโนโลยีในรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ใช้ได้รับเทคโนโลยีใหม่ มีจำนวนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้อย่างไร ซึ่งคิดค้นโดย Davis (1989, p.319-340) โดยมีการพัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ของ Ajzen และ Fishbein (1975) ที่เชื่อว่าการที่บุคคลจะลงมือกระทำพฤติกรรมใดนั้น สามารถวัดหรือทำนายได้ด้วยความเชื่อ ทศนคติ และความตั้งใจกระทำ ซึ่งท้ายสุดผลลัพธ์ของความตั้งใจที่จะออกมาจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมนั้นขึ้น ต่อมา Davis (1989, p.319-340) ได้มีการแนะนำแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ซึ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อการยอมรับเทคโนโลยีหรือพฤติกรรมของผู้ใช้ เป็นตัวแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดที่มีการนำมาใช้ในการศึกษาในเรื่องความตั้งใจใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้งาน โดยได้เสนอว่าการใช้เทคโนโลยีคือการตอบสนองที่สามารถอธิบายหรือทำนายโดยแรงจูงใจของผู้ใช้งานซึ่งเป็นอิทธิพลทางตรงจากการกระทำภายนอก ประกอบด้วย คุณลักษณะของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจริงและความสามารถของเทคโนโลยีซึ่งในท้ายที่สุดความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีจะส่งอิทธิพลต่อการตั้งใจใช้และใช้งานจริงของเทคโนโลยี

องค์ประกอบของแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived usefulness) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived ease of use) ทศนคติที่มีต่อการใช้งาน (Attitude toward using) พฤติกรรมของผู้ใช้งาน (Behavioral intention) และ ใช้งานจริงของเทคโนโลยี (Actual system use)

ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance : TAM)

External variable หมายถึง อิทธิพลของตัวแปรภายนอกสร้างจากการรับรู้ให้แต่ละบุคคลที่มีอิทธิพลแตกต่างกัน ได้แก่ ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ และพฤติกรรมทางสังคม เป็นต้น

Perceived usefulness หมายถึง การรับรู้ถึงประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ซึ่งเป็นตัวกำหนดการรับรู้ในแต่ละบุคคล กล่าวคือ แต่ละคนจะรับรู้ได้ว่าเทคโนโลยีจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาหรือศักยภาพผลงานของตนเองได้อย่างไรบ้าง

Perceived ease of use หมายถึง รับรู้ความง่ายในการใช้งานซึ่งเป็นตัวกำหนดการรับรู้ในปริมาณหรือความสำเร็จที่จะได้รับว่าตรงกับที่ต้องการหรือไม่

Attitude toward use หมายถึง ทศนคติที่มีต่อการ ใช้ ว่าแต่ละบุคคลมีความสนใจที่จะใช้ระบบเทคโนโลยีหรือยอมรับการใช้งาน

Intention to use หมายถึง การตั้งใจที่จะใช้งาน ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลมีพฤติกรรมสนใจที่จะใช้เทคโนโลยี

Actual system use หมายถึง การที่แต่ละบุคคลมีการยอมรับเทคโนโลยีและนำมาใช้งานจริง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ จะทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรของเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัยครั้งนี้

2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ประกอบด้วยเนื้อหา ความหมายเกี่ยวกับความรู้ ประเภท แหล่งข้อมูลความรู้ ระดับความรู้ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของความรู้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546, น.232) ได้อธิบายว่า ความรู้คือสิ่งที่สะสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ นอกจากนี้ ยังได้แนวคิดที่เพิ่มเติมว่า ความรู้ เป็นการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ค่านิยม ความเข้าใจ การรู้โดยสัญชาตญาณ และสารสนเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการประเมินและการรับเอาประสบการณ์และสารสนเทศใหม่ๆของบุคคล โดยความรู้เกิดขึ้นและถูกนำไปประยุกต์ใช้ โดยจิตใจของบุคคล ซึ่งในองค์การความรู้จะถูกส่งสมลงในเอกสาร คลังจัดเก็บเอกสาร งานประจำวัน กระบวนการในการทำงาน วิธีปฏิบัติงาน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (อ้างถึงในอักษร สวัสดิ์ 2542, น.26) ได้ให้คำอธิบายว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่ผู้เรียนรู้เพียงแต่เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ในขั้นนี้ได้ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง

กฎเกณฑ์ โครงสร้างและวิธีแก้ไขปัญหา ส่วนความเข้าใจอาจแสดงออกมาในรูปของทักษะด้าน “การแปล” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้นๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และ “การให้ความหมาย” ที่แสดงออกมาในรูปของความคิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการ “คาดคะเน” หรือการคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

เบน จามินบลูม (Benjamin S. Bloom อ้างถึงใน อักษร สวัสดิ์ 2542, น.26-28) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่างๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบโดยก่อนหน้านั้น ในปี ค.ศ.1965 บลูมและคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ของคนว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่างๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยบลูมและคณะได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้คือ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) 3) การนำไปปรับใช้ (Application) 4) การวิเคราะห์ (Analysis) 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) และ 6) การประเมินผล (Evaluation)

จากการศึกษาพบว่าความหมาย ความรู้ คือสิ่งที่มนุษย์สร้าง ผลิต ความคิด ความเชื่อ ความจริง ความหมาย โดยใช้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ตรรกะ แสดงผ่านภาษา เครื่องหมาย และสื่อต่างๆ โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์การระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่างๆ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกัน

2.2 ประเภทแหล่งข้อมูลความรู้

2.2.1 *ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)* เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคล เช่นทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์

2.2.2 *ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)* เป็นความรู้ที่สามารถถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึก

2.3 ระดับความรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ

2.3.1 *ความรู้เชิงทฤษฎี (Know-What)* เป็นความรู้เชิงข้อเท็จจริง รู้อะไร เป็นอะไร จะพบในผู้ที่สำเร็จการศึกษามาใหม่ๆ ที่มีความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่จำมาได้จากความรู้ชัดแจ้งซึ่งได้จากการได้เรียนมาก แต่เวลาทำงาน ก็จะไม่มั่นใจ มักจะปรึกษารุ่นพี่ก่อน

2.3.2 *ความรู้เชิงทฤษฎีและเชิงบริบท (Know-How)* เป็นความรู้เชื่อมโยงกับโลกของความเป็นจริง ภายใต้อสภาพความเป็นจริงที่ซับซ้อนสามารถนำเอาความรู้ชัดแจ้งที่ได้มาประยุกต์ใช้

ตามบริบทของตนเองได้ มักพบในคนที่ทำงานไปหลายๆปี จนเกิดความรู้ฝังลึกที่เป็นทักษะหรือประสบการณ์มากขึ้น

2.3.3 ความรู้ในระดับที่อธิบายเหตุผล (Know-Why) เป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ผลของประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น เป็นผู้ที่ทำงานมาระยะหนึ่งแล้วเกิดความรู้ฝังลึก สามารถถอดความรู้ฝังลึกของตนเองมาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นหรือถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้พร้อมทั้งรับเอาความรู้จากผู้อื่นไปปรับใช้ในบริบทของตนเองได้

2.3.4 ความรู้ในระดับคุณค่า ความเชื่อ (Care-Why) เป็นความรู้ในลักษณะของความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ที่ผลักดันมาจากภายในตนเองจะเป็นผู้ที่สามารถสกัด ประมวล วิเคราะห์ ความรู้ที่ตนเองมีอยู่กับความรู้ที่ตนเองได้รับมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ เช่น สร้างตัวแบบหรือทฤษฎีใหม่หรือนวัตกรรมขึ้นมาใช้ในการทำงานได้

2.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้

ในแต่ละบุคคลต่างความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งต่างๆมากขึ้นไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจ แสงจันทร์ โสภากาล (2550, น. 14-16) ได้อธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือระดับการเรียนของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือพบว่ามีความสัมพันธ์กับ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาได้แก่ องค์ประกอบด้านสังคม เศรษฐกิจและการจูงใจ

2.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- 1) **ระดับการศึกษา** การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆอย่างมีเหตุผล
- 2) **ความเชื่อ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในการยอมรับต่อสิ่งต่างๆซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป
- 3) **สถานภาพทางสังคม** หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่นและสังคม
- 4) **ประสบการณ์** เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น

2.4.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย

- 1) **ครอบครัว** หมายถึง การสะสมความรู้โดยทางตรงหรือทางอ้อมจากระเบียบ วิธีปฏิบัติ กฎเกณฑ์ และค่านิยมต่างๆที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม นั้น

2) *กลุ่มและสังคม*ที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมากเพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

3) *สื่อมวลชน* ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

จากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ กล่าวคือ ความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแรงจูงใจของบุคคลนั้นจะสามารถเปิดใจรับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นหรือไม่ ความรู้ที่ได้รับมาทำให้เกิดความเข้าใจหรือเกิดความคิดรวบยอดที่จะสามารถนำไปปรับใช้ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลของบุคคลนั้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรทั้งผู้ที่ใช้งานและไม่ใช้งานแอปพลิเคชันทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ว่ามีความรู้ในระดับใด

3. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ประกอบด้วยเนื้อหา ความหมายเกี่ยวกับการรับรู้ กระบวนการของการรับรู้และการเลือกรับรู้ และความหมายของการรับรู้สื่อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือกสรร (Select) จัดระเบียบ (Organize) สิ่งที่ได้รับรู้หรือข้อมูลที่ได้รับซึ่งการรับรู้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับทัศนคติความหมายของแต่ละบุคคล

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึงขบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบประสาทสัมผัสของเราและแปลความหมายอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2542) กล่าวว่า การรับรู้ คือกระบวนการที่เกิดภายในตัวของแต่ละบุคคลและการรับรู้เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวโดยการสัมผัสการเห็นการได้ยินการรู้สึก การได้กลิ่น การสัมผัสซึ่งสิ่งเร้าเหล่านี้จะผ่านทางประสาทสัมผัสและแปลออกมาโดยการอาศัยประสบการณ์เดิม

ณัฐสรุต นนathi (2544) กล่าวว่า การรับรู้หมายถึงการแสดงออกถึงความรู้ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความการสัมผัสระหว่างอวัยวะต่างๆ ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้าโดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมายของการสัมผัสนั้นๆ

Day (1969) กล่าวว่า การรับรู้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและบุคลิกภาพภายในด้วย (Bernstein,1999) กล่าวว่า การรับรู้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ (Perception is Learned) ดังนั้นถ้าขาดการเรียนรู้หรือประสบการณ์จะมีเพียงการรับสัมผัสเท่านั้น

Belch and Belch (1998, pp.114-115) ได้อธิบายเรื่องกระบวนการของการรับรู้และการเลือกรับรู้ (Selective Perception) ไว้ว่ากระบวนการของการรับรู้แบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นความรู้สึกรู้ (Sensation) เป็นขั้นตอนที่บุคคลจะตอบสนองโดยตรงต่อประสาทสัมผัสทั้ง 5 (รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส) โดยทันทีต่อสิ่งกระตุ้น เช่น โฆษณาตราสินค้าหีบห่อผลิตภัณฑ์ เป็นต้นซึ่งการรับรู้จะใช้ความรู้สึกรู้เหล่านี้ในการสร้างตัวแทนของสิ่งกระตุ้น ดังนั้น ผู้ส่งสารหรือนักสื่อสารการตลาดจะต้องออกแบบโฆษณาหรือหีบห่อผลิตภัณฑ์ให้สามารถดึงดูดความสนใจและจับใจผู้บริโภคให้ได้เพื่อให้สารที่ต้องการสื่อในโฆษณานั้นได้รับความสนใจจากผู้บริโภค

2) ขั้นการเลือกข้อมูลข่าวสาร (Selecting Information) ขั้นตอนนี้จะเป็นตัวช่วยชี้ว่าข้อมูลข่าวสารทางการตลาดต่างๆที่เป็นสิ่งกระตุ้นนั้นจะได้รับความสนใจหรือไม่และจะตีความอย่างไรรวมถึงปัจจัยภายในทางจิตวิทยา เช่น ความต้องการแรงจูงใจความคาดหวังและประสบการณ์ที่จะเป็นตัวนำมายอธิบายถึง เหตุผลว่าทำไมคนถึงเลือกสนใจสิ่งหนึ่งโดยละเลยอีกสิ่งหนึ่งได้รับสิ่งกระตุ้นเดียวกันแต่เอกสนใจเข้าใจแตกต่างกันออกไปโดยปกติแล้วกระบวนการรับรู้ของแต่ละบุคคลจะมุ่งความสนใจสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตนเองและละเลยสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้อง

3) ขั้นการเลือกตีความ (Interpreting the Information) หลังจากทีบุคคลเลือกจะสนใจในสิ่งกระตุ้นหรือข้อมูลข่าวสารแล้วก็มาถึงขั้นตอนของการจัดการจัดกลุ่มประเภทและตีความหมายข้อมูลข่าวสารนั้นขั้นตอนนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลและได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในทางจิตวิทยาซึ่งในการตีความและให้ความหมายต่อสิ่งกระตุ้นนั้นยังขึ้นอยู่กับธรรมชาติของสิ่งกระตุ้นนั้นด้วย เช่น สารในงานโฆษณาที่สื่อออกมาชัดเจนเข้าใจง่ายคนก็จะตีความและความหมายได้ชัดเจนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของสารที่ต้องการสื่อในทางกลับกันนั้นงานโฆษณาที่สื่อออกมาคลุมเครือจะได้รับการตีความและให้ความหมายแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลเป็นต้น การเลือกจะขึ้นในทุกๆ ขั้นตอนกระบวนการรับรู้ของผู้รับสารเพราะผู้รับสารจะเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อและทัศนคติที่มีอยู่ในแก่นั้นการรับรู้อาจมองได้ในแง่ของกระบวนการกรองข่าวสารที่ปัจจัยภายในและภายนอกมีอิทธิพลต่อสิ่งที่ได้รับวิธีการจัดการและตีความสารกระบวนการกรองข่าวสารที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารนี้คือการเลือกรับรู้ (Selective Perception) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่มีอยู่ด้วยกันหลายแห่งหรือเลือกที่จะเปิดรับเป็นบางช่วงบางเวลาเช่นก็เปลี่ยนช่องโทรทัศน์เมื่อมีโฆษณาชิ้นรายการ เป็นต้น

2) การเลือกสนใจ (Selective Attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารเลือกที่จะสนใจข่าวสารเรื่องหนึ่งขณะที่ข่าวสารเรื่องอื่นๆ ออกไป ดังที่จะพบว่าผู้รับสารเปิดรับการโฆษณาสินค้าต่างๆมากมายผ่านสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันแต่ผู้รับสารสนใจและสามารถรับรู้ถึงการโฆษณาเหล่านั้นได้เพียงบางส่วนเท่านั้น นักโฆษณาจึงต้องผลิตงานโฆษณาอย่างสร้างสรรค์เพื่อสามารถจับความสนใจจากผู้รับสาร

3) การเลือกรับรู้/ตีความ (Selective Comprehension) ผู้รับสารจะตีความและทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นบนพื้นฐานของทัศนคติความเชื่อ แรงจูงใจและประสบการณ์ของตนเองการได้รับข่าวสารแบบเดียวกันผู้รับสารอาจจะตีความแตกต่างกันไปซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารคาดหวังไว้

4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) หมายถึงการที่ผู้รับสารไม่ได้จดจำข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่พวกเขาได้เห็น ได้ยินหรืออ่านหลังจากให้ความสนใจและทบทวนแล้วเพราะผู้รับสารจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารได้ในบางส่วนที่ตรงกับความสนใจความต้องการและทัศนคติของตนเองหากผู้รับสารข้อมูลข่าวสารที่รับมานั้นได้จะนำไปสู่การเรียกความทรงจำเกี่ยวกับสินค้านั้นกลับมาเมื่อทำการซื้อ

3.1 ความหมายของการรับรู้สื่อ

เบคเกอร์ (อ้างถึงในสมควร เจริญสุข 2539, น.115) ได้ให้ความหมายของการรับรู้สื่อไว้ดังนี้

1) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) คือบุคคลจะแสวงหาความรู้เพื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องหนึ่งหรือเรื่องทั่วไป

2) การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) คือบุคคลจะเปิดรับสื่อเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนสนใจอยากรู้ เช่นเปิดดูโทรทัศน์เฉพาะเรื่อง หรือรายการที่สนใจหรือมีผู้แนะนำ

3) การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ กล่าวโดยสรุปได้ว่าการรับรู้ คือการแปลความหมายจากการสัมผัสของแต่ละบุคคล แต่การแปลความหมายนั้นอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง การศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ มาเป็นกรอบการวิจัย เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารของ

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างมีรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างไรบ้าง

4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นประกอบด้วย ความหมายของความคิดเห็น ประเภทของความคิดเห็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และการวัดความคิดเห็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ความหมายของความคิดเห็น

จํารอง เงินดี (2534, น.2) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ สังเกตและวัดได้

บุญเรียง เจริญศิลป์ (2534, น.78) กล่าวว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งการวัดความคิดเห็นของบุคคลเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

จากความหมายสรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคล สามารถสังเกตและวัดผลได้สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรต่อแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

4.2 ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (1996) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

4.2.1 ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ เช่น บวกสุด ลบสุด

4.2.2 ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี และไม่ดี

ประเภทของความคิดเห็น คือความคิดเห็นที่บุคคลที่แสดงออกมาอาจจะมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ หรือจากความรู้ความเข้าใจ ซึ่งความคิดเห็นอาจจะเป็นความคิดเห็นด้านบวกหรือด้านลบ และความรู้ความเข้าใจในทางที่ดีหรือทางที่ไม่ดีของแต่ละบุคคล

4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ดวงอุมา โสภา (2551, น.21) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือแตกต่าง ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย ระดับการศึกษา ความเชื่อค่านิยมและเจตคติของบุคคลและประสบการณ์ ซึ่งจะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของบุคคล

2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สื่อมวลชน กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆที่บุคคลแต่ละบุคคลได้รับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลทำให้การแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

จำเรียง ภาวิจิตร (2536, น.248-249) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่าขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมในหลายประการ คือ

1) ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกันโดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย

2) กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำการสิ่งใดใดให้แก่ผู้ใด หรือกระทำที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3) กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความคิดเห็นที่คล้อยตามได้ไม่ว่าจะให้คล้อยตามในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเฉื่อยชาก็จะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

กล่าวคือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งปัจจัยที่มีผลนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ อิทธิพลจากสังคม และอิทธิพลที่มาจากตัวบุคคลเอง การแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลจึงแสดงออกมาเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็เป็นได้

4.4 การวัดความคิดเห็น

วัลลภ รัฐนัตรานนท์ (2545, น.102-117) กล่าวถึงการวัดว่ามาตรวัดเจตคติหรือทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย มี 4 วิธี คือ

4.4.1 **วิธีคิดแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ (S-D Scale=Semantic differential scale)** เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นโดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม

4.4.2 **วิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert scale)** เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมกันมากที่สุดเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่ายประหยัดเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ อาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +2 +1 0 -1 -2 ตามลำดับ

4.4.3 **วิธีกัทแมนสเกล (Guttman scale)** เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบต่ำสุดหรือสูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

4.4.4 วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็น ปริมาตรแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งความคิดหรือทัศนคติไปในทางเดียว และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มี ช่วงห่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น การวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดความคิดเห็นเป็นแบบสัมพัทธ์ โดยใช้วิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) คือ กำหนดคะแนนเป็น 5 ระดับ ระดับมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน ระดับมากมีค่า เท่ากับ 4 คะแนน ระดับปานกลางมีค่าเท่ากับ 3 คะแนน ระดับน้อยมีค่าเท่ากับ 2 คะแนน ระดับน้อย ที่สุดมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

5. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร

แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร ประกอบด้วย ความหมายของการส่งเสริม การเกษตร วัตถุประสงค์การส่งเสริมการเกษตร และวิธีการส่งเสริมการเกษตร โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ความหมายของการส่งเสริมการเกษตร

พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (2556, น.25) กล่าวว่า การส่งเสริมการเกษตรจำเป็นต้องอาศัย หลักการ และความคิดเห็นเพื่อกำหนดหลักการจากสิ่งที่เกษตรกรมีอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้น เข้าถึงการ สร้างความรู้ ความสามารถ และวิธีทำงานให้เกษตรกร ซึ่งจะทำได้ช่วยให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ตลอดไปทั้งนี้ย่อมต้องการการมีส่วนร่วมของเกษตรกร โดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีหน้าที่ใน การสนับสนุนวิธีการและเทคโนโลยีตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหา

ทำนอง สิงคาลวนิช (2525, น.148-149) กล่าวว่าไว้ว่า การส่งเสริมการเกษตรเป็น กิจกรรมเสริมหรือการแพร่ขยายความรู้ทางการเกษตรในระบบการศึกษาลักษณะหนึ่งที่น่ามาจาก สถาบันการศึกษาส่วนบุคคลเป้าหมายหรือผู้ที่ได้รับการส่งเสริม

จากความหมายการส่งเสริมการเกษตร สรุปได้ว่า การส่งเสริมการเกษตรที่มีผลต่อวิธี คิดและแนวปฏิบัติของเกษตรกร ต้องอาศัยความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเพื่อ พัฒนาการดำเนินการจากสิ่งที่เกษตรกรมีอยู่ และทราบปัญหาที่เกิดขึ้น พัฒนารูปแบบการทำงาน ซึ่ง เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนด้านวิธีการและเทคโนโลยี รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา ให้กับเกษตรกรเป้าหมายหรือผู้ที่ได้รับการส่งเสริม

5.2 วัตถุประสงค์การส่งเสริมเกษตรกร

5.2.1 เพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้เกษตรกรมีความสามารถในการผลิตทางการเกษตรเพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน และทำเป็นอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.2 เพื่อแนะนำส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าใจถึงกระบวนการพัฒนาการผลิตที่สมบูรณ์แบบ โดยมีการจัดให้มีการร่วมมือและประสานกับสถาบันของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง และเกื้อกูลกัน อันจะอำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาการผลิตและรายได้

5.2.3 เพื่อช่วยเหลือให้เกษตรกรได้เข้าใจสภาวะต่างๆ เกี่ยวกับตนเอง รู้จักปัญหา ความต้องการที่แท้จริงอันจะส่งผลให้มีการพัฒนาการผลิตได้ผลตรงตามความต้องการ

5.2.4 เพื่อจัดสร้างบรรยากาศให้เกษตรกรมีโอกาสในการพัฒนาปัญหาเพื่อความรู้ ความสามารถ เพื่อรู้จักปฏิบัติตนให้มีค่าทางเศรษฐกิจ และสังคม วิธีการทำงานคือ ปฏิบัติตาม ในการครองชีพ และการสังคม

5.2.5 เพื่อช่วยให้สมาชิกในครอบครัวเกษตรกรมีโลกทัศน์ทางเกษตรที่กว้างขวางขึ้น

5.2.6 เพื่อสร้างความภาคภูมิใจความเป็นอยู่และมีอิสระในอาชีพและพึ่งตนเองมีความรักต่อถิ่นที่อยู่และประเทศชาติ

กล่าวคือ วัตถุประสงค์การส่งเสริมเกษตรกร มีหลายวัตถุประสงค์ซึ่งเป้าหมายหลักคือเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาเกษตรกรเองให้มีความสามารถในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาพัฒนาการผลิตและรายได้ สร้างบรรยากาศให้เกิดการพัฒนาและสร้างความสามารถในการแก้ปัญหา สร้างโลกทัศน์ทางการเกษตรให้ครอบครัวเกษตรกรและครุ่นใหม่ เกษตรกรเกิดความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตร

5.3 เป้าหมายการส่งเสริมเกษตรกร

เอกชัย โอเจริญ (อ้างถึงในพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์, น.27) ได้กล่าวถึงเป้าหมายไว้ดังนี้

1) เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้ เป็นไปอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง

2) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรกรให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการเกษตร

3) เพื่อให้สามารถนำความรู้และวิชาการเกษตรแผนใหม่จากสถาบันค้นคว้าที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ในการผลิตได้อย่างรวดเร็ว

4) เพื่อให้ความรู้แก่เกษตรกรในด้านวิธีการปฏิบัติที่ทันสมัยจะสามารถนำไปใช้ในไร่นาของเกษตรกรได้

5) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้สูงขึ้น

6) เพื่อจัดหาอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรให้เพียงพอกับความต้องการในการส่งเสริมการเกษตร

กล่าวคือ เป้าหมายการส่งเสริมการเกษตร มีหลายเป้าหมายทั้งการพัฒนาตัวเกษตรกรด้านความรู้ การปฏิบัติที่ทันสมัย การให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ ส่วนการพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้และประสบการณ์ให้มีความทันสมัยกับยุคสมัย นำความรู้และวิชาการที่ผ่านการค้นคว้าแล้วมาใช้ประโยชน์การผลิตได้อย่างรวดเร็ว พัฒนาขีดความสามารถการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ

5.4 วิธีการส่งเสริมการเกษตร

พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (2556, น.41-51) กล่าวถึงวิธีการส่งเสริมการเกษตรว่าเป็นกระบวนการของการนำความรู้ วิชาการและเทคโนโลยีไปสู่เกษตรกร มุ่งที่จะให้เกษตรกรสนใจมีความรู้และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการวิธีการส่งเสริมการเกษตรมีหลักการที่กล่าวไว้ดังนี้

5.4.1 วิธีการส่งเสริมการเกษตรโดยอิงบุคคลเป้าหมายเป็นเกณฑ์

1) วิธีการส่งเสริมแบบบุคคลต่อบุคคล เป็นการส่งเสริมโดยการให้เกษตรกรหรือบุคคลผู้รับการถ่ายทอดความรู้ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง การถ่ายทอดความรู้ไปสู่เกษตรกรโดยตรงเป็นรายบุคคล จะทำให้ผู้รับความรู้มีโอกาสโดยตรงที่จะปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม

2) วิธีการส่งเสริมโดยกลุ่มบุคคล จะให้ผลดีในการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้รับการส่งเสริม จากขั้นสนใจไปสู่การทดลองทำดู และหากเป็นที่พอใจของกลุ่มแล้ว สมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มก็จะก้าวไกลไปถึงขั้นยอมรับ

3) วิธีการส่งเสริมแบบมวลชน (Mass Method) การส่งเสริมแบบมวลชนโดยสื่อสารมวลชน (Mass Media) จะช่วยในการส่งเสริมเผยแพร่ นวัตกรรม (Innovations) ให้ประชาชนได้ทราบ และก็มีอยู่บางคนอาจสนใจที่จะศึกษาหารายละเอียดเพิ่มเติมอีก ซึ่งในขั้นนี้สื่อมวลชน ก็ยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ดี

5.4.2 วิธีส่งเสริมโดยอิงวัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ (Purpose Oriented) การดำเนินการส่งเสริมโดยวิธีนี้จะมีลักษณะแตกต่างกันในหลายแบบด้วยกันดังนี้

1) การส่งเสริมโดยการเลือกการส่งเสริมเพียงเรื่องเดียว (Single Topic Approach) มีข้อสมมติว่า ถ้าผู้รับการเปลี่ยนแปลงพบว่าเขาปฏิบัติตามได้ผลง่าย จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องอื่นๆภายหลัง การเข้าถึงแบบนี้มีการเลือกเรื่องก็ทำการส่งเสริมเพียงเรื่องเดียว

2) การส่งเสริมโดยการเลือกเรื่องที่จะส่งเสริมหลายเรื่องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องพร้อมๆกัน (*Integrated Approach of Package Approach*) โดยการส่งเสริมให้ผลผลิตได้อย่างหนึ่งโดยการปรับปรุงปัจจัยในการผลิตหลายๆอย่างตามความจำเป็นเหมาะกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เป็นประจำอยู่แล้วพอสมควร และพร้อมที่จะยอมรับสิ่งปฏิบัติหรือความรู้ใหม่ๆ

3) การส่งเสริมโดยการเลือกเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับฟาร์มและบ้านเรือน (*Farm an Home Approach*) การเข้าถึงแบบนี้จะทำให้เกษตรกรเกิดการเปลี่ยนแปลง คือ มีการทำมาหากินเต็มที่ การเข้าถึงแบบนี้เพื่อที่จะให้บุคคลเป้าหมายเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเพิ่มรายได้ โดยการลงทุนผลิตต่ำสุดและได้กำไรมากที่สุดในการทำงานในบ้านและในฟาร์ม

5.4.3 วิธีการส่งเสริมโดยอิงเจ้าหน้าที่เป็นเกณฑ์ เป็นวิธีการส่งเสริมอีกวิธีหนึ่ง

1) การใช้ที่มีความรู้แบบกว้าง โดยถ่ายทอดแบบกว้างหรือทั่วไปไม่เป็นที่รายวิชาหรือเฉพาะอย่าง

2) การใช้ทีมนักวิชาการกลุ่มผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเข้าไปในหมู่บ้านเป็นทีม

3) การใช้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วย ดำเนินการคล้ายวิธีที่ 2 แต่เจ้าหน้าที่มาจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าไปร่วมกันทำงานอาจจะเข้าไปพร้อมกันหรือคนละครั้งก็ได้ประสานงานกันในการพัฒนาการเกษตร

4) การใช้เจ้าหน้าที่เป็นสื่อมวลชน โดยการนำเอาสื่อมวลชนต่างๆ เช่นวิทยุหรือสิ่งพิมพ์โทรทัศน์และอื่นๆ มาเป็นตัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (*Change Agent*) ในความคิดของเกษตรกร

5.4.4 วิธีการส่งเสริมโดยอิงเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเกณฑ์ (*Information Technology Oriented*) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมอาจจะต้องได้รับการพัฒนาการใช้การรวบรวมข้อมูลความรู้และถ่ายทอดไปสู่เกษตรกรได้โดยเฉพาะปัจจุบัน มีเทคโนโลยี สารสนเทศผ่านระบบ Internet และผ่านโทรศัพท์มือถือ อันจะเป็นผลต่อการพัฒนาความรู้แก่เกษตรกรได้อย่างรวดเร็วเหมาะสมอีกด้วย

5.4.5 วิธีการส่งเสริมโดยอ้างอิงชุมชนเป็นเกณฑ์ (*Community Oriented*) ในปัจจุบันนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเกษตรในลักษณะของการประสานหน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นลักษณะผสมผสาน (*Integrated*) กันตามความต้องการและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

กล่าวคือ วิธีการส่งเสริมการเกษตรเป็นการนำความรู้ทั้งที่เป็นวิชาการและเทคโนโลยี ไปสู่เป้าหมาย คือ เกษตรกรสามารถดำเนินการได้หลายวิธีการ ไม่ว่าจะเป็นการอิงจากบุคคล เป้าหมายเป็นเกณฑ์ อิงจากวัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ อิงจากเจ้าหน้าที่เป็นเกณฑ์ อิงจากเทคโนโลยี สารสนเทศเป็นเกณฑ์ และอิงจากชุมชนเป็นเกณฑ์ ซึ่งแต่ละวิธีการต้องพิจารณาถึงจำนวนบุคคล เป้าหมาย เรื่องที่ต้องการส่งเสริม ช่องทางหรือสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมการเกษตร จึงจะสามารถวัด ประสิทธิภาพของแต่ละวิธีได้

6. แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญ 3 ด้านคือ ความหมายและความสำคัญของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลสำหรับเกษตรกร โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 ความหมายและความสำคัญของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล หรือ DOAE Farmbook application เป็นแอปพลิเคชันที่กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถวางแผนพัฒนาการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกด้านทะเบียนเกษตรกร โดยเกษตรกรสามารถแจ้งปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนได้ด้วยตนเองผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Smart phone) แทน ทำให้ไม่เสียเวลาเดินทางมายังสำนักงานเกษตรอำเภอ และให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบและยืนยันว่ามีการเพาะปลูกจริงเพื่อให้ฐานข้อมูลในระบบเป็นไปตามข้อเท็จจริงต่อไป หรือใช้ควบคู่ไปกับการบันทึกลงในสมุดทะเบียนเกษตรกรแบบเดิมก็ได้ อีกทั้งยังเป็นช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรจากภาครัฐ และการตรวจสอบสิทธิ์เกษตรกรที่ได้รับความช่วยเหลือในกรณีประสบภัยพิบัติ หรือ ตามมาตรการแก้ปัญหาอื่น ๆ ของภาครัฐ ซึ่งปกติเกษตรกรจะไม่สามารถรับสิทธิ์ได้หากไม่มีรายชื่อในทะเบียนเกษตรกร อีกทั้งยังมีประโยชน์ทั้งต่อเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรและต่อภาครัฐ ที่จะสามารถทราบถึงสถานการณ์เพาะปลูกพืชของประเทศในแต่ละชนิดในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนในการให้ข้อมูลด้านต่างๆ ก่อนลงพื้นที่ให้ความรู้แก่เกษตรกรที่ต้องการปรับเปลี่ยนการปลูกพืชเพื่อสนับสนุนการปลูกพืชชนิดใหม่ในพื้นที่นั้นๆ ได้อย่างตรงจุด ตั้งแต่ก่อนการผลิต ระหว่างการผลิต และหลังการผลิต รวมทั้งพัฒนาการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตร ทำให้ผลิตผลออกสู่ตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามความต้องการของผู้บริโภค (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2561)

สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นแอปพลิเคชันโดยรัฐบาลที่เปลี่ยนการพกพาสมุดทะเบียนเกษตรกรแบบเดิมให้สะดวกขึ้นไม่ต้องกลัวหายหรือลืม ภายในแอปพลิเคชันผู้ใช้จะสามารถ Log in ได้ด้วยรหัสทะเบียนเกษตรกรที่ลงทะเบียนไว้ที่สำนักงานเกษตรอำเภอ คุณสมบัติของแอปพลิเคชันนี้ ประกอบด้วย

- 1) สามารถแจ้งและปรับปรุงข้อมูลการปลูกของตนเอง เช่น ประเภทกิจกรรมการเกษตร วันที่และเนื้อที่ปลูก วันที่และเนื้อที่ ที่จะเก็บเกี่ยว เครื่องจักรกลการเกษตร และแหล่งน้ำเพื่อใช้ประกอบการวางแผนการทำการเกษตรในฤดูต่อไป
- 2) สามารถตรวจสอบข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกร
- 3) สามารถตรวจสอบสมาชิกของครัวเรือน
- 4) สามารถติดตาม โครงการสำหรับเกษตรกร สิทธิและสถานการณืเข้าร่วมโครงการบัตรเครดิตเกษตรกร เป็นต้น

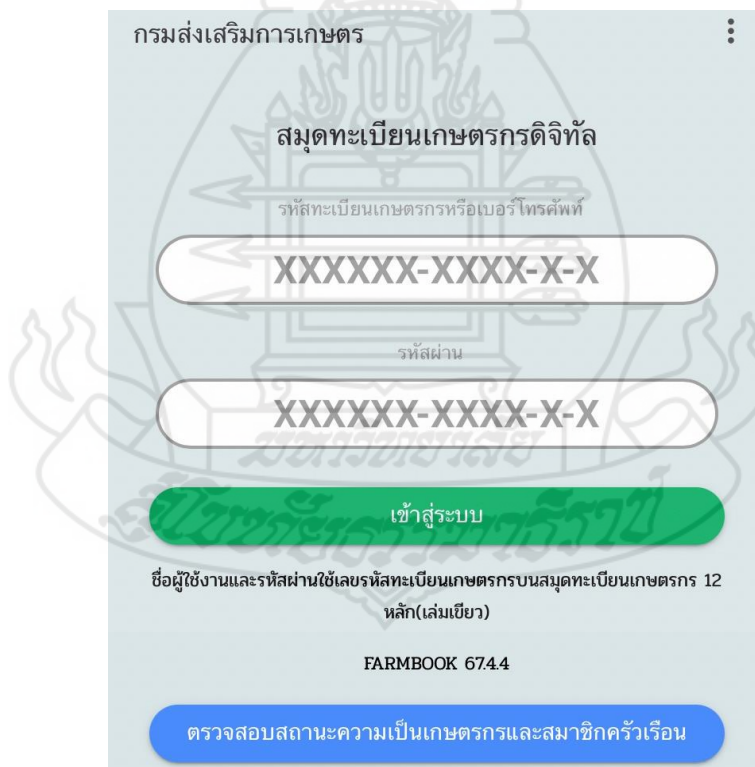
ปัจจุบันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลสามารถใช้งานได้บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ และบนระบบปฏิบัติการ IOS เพื่อให้เกษตรกรผู้ใช้สมาร์ตโฟนสามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (DOAE Farmbook application) เพื่อใช้ปรับปรุงข้อมูลการประกอบกิจกรรมการเกษตรได้สะดวก รวดเร็ว และทันใจ

6.2 ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลสำหรับเกษตรกร

เมื่อติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลจากระบบปฏิบัติการต่างๆของสมาร์ตโฟนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเริ่มการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยกดไอคอน Farmbook จะปรากฏหน้าแรกโดยแสดงช่องให้บันทึก ชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่าน ให้ใส่ชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่านเป็นเลขรหัสทะเบียนเกษตรกรที่ลงทะเบียนไว้กับสำนักงานเกษตรอำเภอ (กรณีเป็นเกษตรกรรายใหม่ต้องขึ้นทะเบียนผ่านเอกสารกับสำนักงานเกษตรอำเภอก่อน) จากนั้นกดปุ่มเข้าสู่ระบบ

ภาพที่ 2.2 สัญลักษณ์ของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระบบปฏิบัติการสมาร์ทโฟน

ภาพที่ 2.3 สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลและหน้าลงชื่อเข้าใช้งาน

6.2.1 เมนูแจ้งปลูก

ผู้ใช้งานที่ต้องการแจ้งปลูกเลือกเมนู “แจ้งปลูก” โดยข้อมูลแปลงของเกษตรกรจะมาจากระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรที่เคยแจ้งไว้ เมื่อเข้าสู่หน้าแจ้งปลูกให้เลือกแปลงที่ต้องการปรับปรุงข้อมูลกิจกรรมการเกษตร กรอกรายละเอียดข้อมูลที่ได้ทำการเพาะปลูกมาแล้ว 15- 60 วัน จากนั้นทำการบันทึกข้อมูลการแจ้งปลูกโดยกดที่ “บันทึกการแจ้งปลูก”

6.2.2 เมนูติดตามผลและถ่ายภาพแปลง

การถ่ายภาพแปลงเป็นการยืนยันสถานที่เพาะปลูกตามค่าพิกัดที่แนบมากับแปลงและรูปภาพเพื่อยืนยันว่าเกษตรกรรายนี้ได้ปลูกพืชตามที่แจ้ง เข้าเมนูถ่ายภาพแปลงเพาะปลูก โดยกดรูปกล้อง ตรวจสอบการแจ้งปลูกว่าแจ้งปลูกด้วยระบบไหน นำเข้าข้อมูลเมื่อไร และสถานการณ์แจ้งปลูกเป็นอย่างไร กดเข้ากล้องถ่ายรูปที่ปุ่ม “ถ่ายภาพแปลง” กดถ่ายภาพแปลง กดส่งภาพเข้าระบบ หากต้องการเปลี่ยนให้กดปุ่ม “ลบภาพ” และสามารถตรวจสอบพิกัดของรูปภาพ โดยกดปุ่ม “พิกัดแผนที่”

6.2.3 เมนูตรวจสอบข้อมูลแปลง

ผู้ใช้งานสามารถตรวจสอบข้อมูลแปลงปลูกของตนเองได้โดยกดเลือก “ตรวจสอบข้อมูลแปลง” และกดเลือกแปลงที่ต้องการ จะสามารถตรวจสอบสถานการณ์แจ้งปลูก และประวัติการแจ้งปลูก โดยจะแสดงข้อมูล ดังนี้

- 1) *เมนูตรวจสอบแปลง* ประกอบด้วย เมนูแผนที่ ที่แสดง “แผนที่รูปแปลง” ซึ่งให้เห็นพิกัดของแปลงที่ได้แจ้งปลูก และเมนูโซนนิ่ง ที่แสดงเขตบริหารการเกษตรในการปลูกพืชชนิดต่างๆ
- 2) *ประวัติ* จะแสดงประวัติการเพาะปลูกของเกษตรกรทั้งหมด ทั้งในแปลงที่เคยवादแปลงแล้วและยังไม่เคยवाद

6.2.4 เมนูสำรวจสมาชิก

ผู้ใช้งานสามารถตรวจสอบรายละเอียดพื้นฐานของหัวหน้าครัวเรือนและสมาชิกครัวเรือนที่เคยแจ้งไว้ในฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร มีดังนี้

- 1) เลขบัตรประจำตัวประชาชน
- 2) เลขที่บัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ที่ใช้ตามมาตรการของรัฐ
- 3) หมายเลขโทรศัพท์มือถือ

โดยที่หัวหน้าครัวเรือนสามารถแก้ไขข้อมูลเลขที่บัญชีธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร (ช.ก.ศ.) และหมายเลขโทรศัพท์มือถือได้และต้องกดบันทึกข้อมูลทุกครั้ง หลังเปลี่ยนแปลงข้อมูล

6.2.5 เมนูติดตามสิทธิ์

ผู้ใช้งานสามารถติดตามโครงการและมาตรการของรัฐได้จากเมนู “ติดตามสิทธิ์” โดยเมนูนี้จะใช้ตรวจสอบสิทธิ์ของตัวเกษตรกรว่ามีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการและรับสิทธิประโยชน์ หรือมาตรการใดบ้างสามารถดูข้อมูลได้ถูกส่งไปยัง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในกรณีทำการเกษตรที่ไม่เกี่ยวข้องจะขึ้น “ท่านไม่ได้เข้าร่วมโครงการ”

7. บริบทของตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

บริบทของตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายประกอบด้วยเนื้อหา บริบทของตำบลม่วงคำ สถานการณ์การขึ้นทะเบียนเกษตรกรและสภาพการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยมีรายละเอียดดังนี้

7.1 บริบท ของตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

7.1.1 ครัวเรือนเกษตรกร ตำบลม่วงคำมีครัวเรือนเกษตรกร จำนวน 1,332 ครัวเรือน โดยมีหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกร อายุระหว่าง 65 ปีขึ้นไป ปี จำนวน 344 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.83 รองลงมาอายุระหว่าง 56 - 65 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.27 และอายุระหว่าง 46 - 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.97 ตามลำดับ

7.1.2 การสื่อสารและโทรคมนาคม ในพื้นที่เขตตำบลม่วงคำ ได้รับบริการการสื่อสาร บริษัท 3BB จำกัด มหาชน และอินเทอร์เน็ตจากเครือข่ายโทรศัพท์ จำนวน 1,340 ครัวเรือน

7.1.3 พื้นที่การทำเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลม่วงคำ ร้อยละ 90 ประกอบอาชีพทำนาข้าว โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สำหรับทำนาข้าว รองลงมาคือการทำสวน

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงพื้นที่การเพาะปลูกพืชตำบลม่วงคำ

ที่	หมู่บ้าน	นาข้าว (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	พืชสวนและอื่นๆ (ไร่)
1	บ้านม่วงคำ	1,820	-	85
2	บ้านทุ่งพรวัว	1,620	-	42
3	บ้านผามวัว	534	-	65
4	บ้านสันมะเหม้า	635	-	57
5	บ้านสันผักแค	1,086	-	68
6	บ้านสันน้ำบ่อ	1,018	-	43
7	บ้านสันต้นผึ้ง	1,238	-	48
8	บ้านฝั่งดิน	1,021	-	61
9	บ้านสันต้นต้อ	1,228	200	1,008
10	บ้านสันจี้เป้า	1,120	200	403
11	บ้านสันปู่ย่า	782	150	356
12	บ้านร่องบอน	784	100	362
13	บ้านดงเจริญ	411	150	421
14	บ้านสันผักแคใหม่	2,024	-	54
15	บ้านวังชมพู	50	200	387
16	บ้านสันต้นผึ้งใหม่	1,039	-	65
17	บ้านม่วงทอง	2,041	-	128

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร (2564)

7.2 สถานการณ์การขึ้นทะเบียนเกษตรกรและสภาพการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ในตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

กรมส่งเสริมการเกษตร (2564) จากรายงานการขึ้นทะเบียนปี 2564 พบว่าผลการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรทั้งหมด 1,340 ครัวเรือน โดยขึ้นทะเบียนผ่านการใช้อเอกสารการขึ้นทะเบียนทั้งหมด 1,230 ครัวเรือน และผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ มีจำนวน 695 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 51.86 ของจำนวนการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรในตำบลม่วงคำทั้งหมด

จากบริบทของพื้นที่ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดตัวแปรหาความสัมพันธ์กับการยอมรับการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรโดยแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย จากการตรวจสอบเอกสารมีการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

8.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

8.1.1 เพศ

อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.80) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรของอาสาสมัครเกษตรกรในจังหวัดชัยนาท ผลการศึกษาพบว่า เพศของอาสาสมัครเกษตรกรไม่ส่งผลต่อการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร สอดคล้องกับ ศศิจันทร์ ปัญจทวิ (2560, น. 67-68) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านसानภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ และ ชมกร ไชยบุบผา (2558, น.42) ศึกษาการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร เพื่อการส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร พบว่า เกษตรกรเกินครึ่งเป็นเพศชาย

8.1.2 อายุ

อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.87) ผลการศึกษาพบว่า อาสาสมัครเกษตรกรมีอายุ 43.33 ปี มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล สอดคล้องกับ

ปัญญภรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.121) ศึกษาการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการจดทะเบียนเกษตรกร ของเกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าเกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 50.43 และศศิจันทร์ ปัญจทวิ (2560, น. 67-68) ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสถานภาพทั่วไป ได้แก่ อายุ ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ

8.1.3 ระดับการศึกษา

อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.87) พบว่า อาสาสมัครเกษตรกรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีความสัมพันธ์กับความง่ายในการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกร สอดคล้องกับ ปัญญภรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.121) พบว่าเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ในขณะที่ ศศิจันทร์ ปัญจทวิ (2560, น. 67-68) ศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสถานภาพทั่วไป ได้แก่ ระดับการศึกษา ไม่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ

8.2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

8.2.1 ความรู้

อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.87) พบว่า อาสาสมัครเกษตรกรร้อยละ 74.1 มีการศึกษาหรือความรู้เกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลซึ่งมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และ ปัญญภรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.123) พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความรู้เรื่องแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับปานกลาง

8.2.2 แหล่งความรู้

อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.88) พบว่า อาสาสมัครเกษตรกรร้อยละ 100.0 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สอดคล้องกับ ปัญญภรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.123) พบว่า เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล จากแหล่งความรู้ประเภทสื่อบุคคลมากที่สุด ในระดับมาก จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร/เจ้าหน้าที่ภาครัฐอื่นๆ ผู้นำท้องถิ่น/กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำเกษตรกร และญาติพี่น้อง/ผู้ที่รู้จักใกล้เคียงและพบว่าเกษตรกรมีแหล่งความรู้จากสื่อมวลชน และสื่อสิ่งพิมพ์น้อย เนื่องจากปัญหาการเข้าถึงสื่อต่างๆไม่ทั่วถึง เกษตรกรเป็นผู้สูงวัยทำให้ความสามารถในการเรียนรู้การใช้สื่อต่างๆน้อย เกษตรกรจึงไม่เห็นความสำคัญของสื่อดังกล่าว

8.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

อังคณา คล้ายสุวรรณ (2562, น.89) พบว่า อาสาสมัครเกษตรกรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรแบบเดิมในภาพรวมเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) และมีความคิดเห็นต่อสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ปัญญกรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.124) พบว่าโดยภาพรวมเกษตรกรมีความเห็นด้วยต่อการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

จากการตรวจสอบเอกสารมีกรศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตามกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับกรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ.2564 จำนวน 1,335 ราย (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.07 (Yamane (1973, อ้างถึงในจินดา ขลิบทอง 2557, น. 18 - 19)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (คน)

N = จำนวนหน่วยประชากร (คน)

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

$$\text{แทนค่า} = \frac{1,335}{1 + (1,335 (0.07)^2)}$$

$$= 177.02$$

$$\text{กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (n)} = 178 \text{ คน}$$

ดังนั้น ใช้กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในการวิจัยครั้งนี้ 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33 ของจำนวนประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยและกำหนดจำนวนตัวอย่างโดยแบ่งตามสัดส่วนของประชากรทั้งหมดของตำบลและหมู่บ้าน เพื่อให้เกิดการกระจายและเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดี ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ที่	หมู่บ้าน	จำนวน เกษตรกร ที่ขึ้นทะเบียน (คน)	จำนวน เกษตรกรที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง (คน)	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (คน)	เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (คน)
1	บ้านม่วงคำ	102	20	10	10
2	บ้านสันผักแค	89	18	9	9
3	บ้านสันน้ำบ่อ	63	12	6	6
4	บ้านสันต้นผึ้ง	110	22	11	11
5	บ้านสันต้นดอ	124	24	12	12
6	บ้านสันจี้เข้	132	26	13	13
7	บ้านสันปู่ยา	73	16	8	8
8	บ้านสันผักแคใหม่	125	24	12	12
9	บ้านสันต้นผึ้งใหม่	77	16	8	8
	รวม	895	178	89	89

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง การวิจัยในครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก จากรายชื่อเกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในแต่ละหมู่บ้านตามจำนวนเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านตามที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ ที่มีคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Question) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางสังคม การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร ความสามารถในการใช้สมาร์ตโฟน การประกอบอาชีพหลัก การประกอบอาชีพรอง พื้นที่ถือครองทางการเกษตร กรรมสิทธิ์พื้นที่ถือครองทางการเกษตร รายได้ปี 2564 หนี้สินปี 2564

ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อแอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลประกอบด้วย

แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ลักษณะคำถามเป็นแบบถูกผิด มีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 15 ข้อ โดยมีคำตอบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คือ ถูก หรือ ผิด โดยแบ่งได้ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2551)

ตอบถูก ให้คะแนนเท่ากับ 1

ตอบผิด ให้คะแนนเท่ากับ 0

แบบสัมภาษณ์แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ มีแหล่งความรู้ทั้งหมด 5 แหล่ง จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	ระดับการได้รับข่าวสารน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ระดับการได้รับข่าวสารน้อย
3	หมายถึง	ระดับการได้รับข่าวสารปานกลาง
4	หมายถึง	ระดับการได้รับข่าวสารมาก
5	หมายถึง	ระดับการได้รับข่าวสารมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์แบบสัมภาษณ์แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกเท่านั้นตรงข้อความที่แสดงถึงแหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
3	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
4	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
5	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกเท่านั้นตรงข้อความที่แสดงถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

1	← หมายถึง	ระดับการใช้งานน้อยที่สุด
2	← หมายถึง	ระดับการใช้งานน้อย
3	← หมายถึง	ระดับการใช้งานปานกลาง
4	← หมายถึง	ระดับการใช้งานมาก
5	← หมายถึง	ระดับการใช้งานมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ให้ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร และให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกเท่านั้นตรงข้อความที่แสดงถึงสภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียน

เกษตรกรดิจิทัล

1) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การเข้าใช้งาน ด้านรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ด้านขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และด้านส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
3	หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
4	หมายถึง	ระดับปัญหามาก
5	หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์แบบสัมพัทธ์ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ให้ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร และให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกเท่านั้นตรงข้อความที่แสดงถึงปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การเข้าใช้งาน ด้านรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ด้านขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และด้านส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ

1	หมายถึง	ระดับข้อเสนอแนะน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ระดับข้อเสนอแนะน้อย
3	หมายถึง	ระดับข้อเสนอแนะปานกลาง
4	หมายถึง	ระดับข้อเสนอแนะมาก
5	หมายถึง	ระดับข้อเสนอแนะมากที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์แบบสัมพัทธ์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ให้เลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือก

เท่านั้นตรงข้อความที่แสดงถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

2.2 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในลักษณะการใช้แบบสัมภาษณ์สำหรับสัมภาษณ์เกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

2.2.1 ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ (2) แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ (3) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (4) แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น (5) แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร (6) แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (7) สภาพทั่วไปของตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย (8) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์ นำผลจากการศึกษาค้นคว้าตามข้อ 2.2.1 มากำหนดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ได้องค์ประกอบของตัวแปร ดังนี้

- 1) สภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา
- 2) สภาพทางสังคม ประกอบด้วย ตำแหน่งทางสังคม การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟน
- 3) สภาพทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การประกอบอาชีพหลัก การประกอบอาชีพรอง พื้นที่ถือครองทางการเกษตร กรรมสิทธิ์พื้นที่ถือครองทางการเกษตร รายได้ปี 2564 หนี้สินปี 2564
- 4) ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
- 5) สภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
- 6) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การเข้าใช้งาน ด้านรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ด้านขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และด้านส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

2.2.3 การตรวจสอบความความตรงของแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์และครอบคลุมขอบเขตของเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและให้คำแนะนำแก้ไข จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ และมีความถูกต้องแม่นยำของเนื้อหาที่ต้องการให้มากที่สุด

เพื่อให้การวินิจฉัยของแบบสัมภาษณ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในการนำไปใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงแบบสัมภาษณ์เกษตรกร ได้แก่

1. นายเชิดชัย เย็นสุขศิริ ตำแหน่ง เกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรอำเภอฟาน
2. นายหิรัญญิกากรณ์ ภูพานนท์ ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ สำนักงานเกษตรอำเภอฟาน
3. นางสาวนฤมล อุปละ ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ สำนักงานเกษตรอำเภอฟาน

โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

1	=	แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม
0	=	ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
-1	=	แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

การตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้การทำวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ให้คำแนะนำในการแก้ไขและทำการตรวจสอบเครื่องมือ โดยแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับการสำหรับการทำวิจัยไปทำการทดสอบหาความตรง (Validity) โดยนำแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item objective congruence) ด้วยวิธีของ Rovinelli และ Hamblen โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง -1 ถึง +1

$\sum R$ คือ ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

ในที่นี้สรุปผลการหาค่าความเที่ยงตรงของข้อคำถามตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านทั้งหมดทุกข้อได้เท่ากับ 0.99 แสดงว่า ข้อคำถามสามารถใช้ได้

2.2.4 การทดสอบความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ไปทำการทดสอบ กับบางส่วนของประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 ราย นำผลการสัมภาษณ์ ไปทดสอบหาความเที่ยง ตามวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient of alpha หรือ Cronbach) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรับแบบสัมภาษณ์ในเชิงปริมาณ ตอนที่ 2, 3 และ 4 โดยผลการทดสอบมีดังนี้

ตอนที่ 2 แหล่งความรู้และความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ในประเด็นที่ 2.2 แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.886 ประเด็นที่ 2.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรที่มีต่อแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.975

ตอนที่ 3 สภาพการเข้าใช้งานในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล) ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.862

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ในประเด็น 4.1 เกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล(ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล) ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.956 และประเด็นที่ 4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.974

ซึ่งหมายความว่าแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อถือได้ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ เพราะมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่า ข้อคำถามมีความเที่ยง (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545, น. 145) จากนั้น จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์อีกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ แยกเป็นจำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแบบเดิมร้อยละ 50 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ร้อยละ 50 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 178 ราย ในพื้นที่ตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติในระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2565

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่และลงรหัส เพื่อประมวลผลและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D) และการจัดอันดับ โดยแปลความหมายของคะแนนตามค่าเฉลี่ย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= \frac{4}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

โดยแปลความหมายของคะแนนตามค่าเฉลี่ย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายความว่า	ระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายความว่า	ระดับมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายความว่า	ระดับปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายความว่า	ระดับน้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสภาพพื้นฐานของเกษตรกร ความรู้ แหล่งความรู้ ความคิดเห็นมีต่อแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอบ้านจั่น จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาเป็น 4 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (เฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพส่วนบุคคล สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์สภาพส่วนบุคคล สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ปรากฏตามตารางที่ 4.1 ถึงตารางที่ 4.3 ดังนี้

1.1 สภาพส่วนบุคคลของเกษตรกร

จากการศึกษาสภาพส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอบ้านจั่น จังหวัดเชียงราย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพและระดับการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 สภาพส่วนบุคคลของเกษตรกร

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	58	65.2	61	68.5	119	66.8
หญิง	31	34.8	28	31.5	59	33.2
2. อายุ (ปี)						
น้อยกว่า 40	7	7.9	0	0.0	0	3.9
41 - 50	24	27.0	10	11.2	34	19.1
51 - 60	32	36.0	33	37.1	65	36.5
61 - 70	25	28.1	36	40.4	61	34.3
มากกว่า 70	1	1.1	10	11.2	11	6.2
	ค่าต่ำสุด = 29		ค่าต่ำสุด = 48			
	ค่าสูงสุด = 72		ค่าสูงสุด = 81			
	ค่าเฉลี่ย = 54.61		ค่าเฉลี่ย = 60.65			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 9.647		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 7.570			
3. สถานภาพ						
โสด	9	10.1	4	4.5	13	7.3
สมรส	73	82.0	77	86.5	150	84.3
หม้าย/หย่าร้าง	7	7.9	8	9.0	15	8.4
4. ระดับการศึกษา						
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.0	0	3.4	3	1.7
ประถมศึกษา	38	42.7	76	85.4	114	64.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	28	31.5	7	7.9	35	19.7
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.หรือ เทียบเท่า	14	15.7	3	3.4	17	9.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		รวม	
	เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	(n=89)		(n=89)			
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	4	4.5	0	0.0	4	2.1
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	5	5.6	0	0.0	5	2.8

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาแสดงของสภาพส่วนบุคคลเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน และไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ดังนี้

เพศ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 65.2 เป็นเพศชาย ร้อยละ 34.8 เป็นเพศหญิง เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 68.5 เป็นเพศชาย ร้อยละ 31.5 เป็นเพศหญิง

อายุ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 36.0 มีอายุระหว่าง 51-60 มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 28.1 มีอายุระหว่าง 61-70 ปีและร้อยละ 27.0 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 54.61 ปี (S.D.=9.647) เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 40.4 มีอายุระหว่าง 61-70 ปี รองลงมา ร้อยละ 37.1 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และร้อยละ 11.2 มีอายุระหว่าง 41-50 ปีและอายุมากกว่า 70 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 60.65 ปี (S.D.=7.570)

สถานภาพ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 82.0 สถานภาพสมรส และเกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 86.5 สถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 42.7 จบการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 31.5 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.7 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า ร้อยละ 5.6 จบการศึกษาปริญญาตรี และร้อยละ 4.5 จบการศึกษานอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่าตามลำดับ เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอป

พลีเคชัน ร้อยละ 85.4 จบการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 7.9 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 3.4 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ปวช.) และไม่ได้รับการศึกษา ตามลำดับ

1.2 สภาพพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกร

จากการศึกษาสภาพพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกร ได้แก่ ตำแหน่งทางสังคม การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร การมีโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟน และความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 สภาพพื้นฐานทางสังคมของเกษตรกร

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่งทางสังคม						
ไม่เป็น	57	64.0	70	78.7	127	71.0
เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	32	36.0	19	21.3	51	29.0
สมาชิก อบต.	5	5.6	0	0.0	5	2.8
กำนันผู้ใหญ่บ้าน/ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน/ สารวัตรกำนัน	18	20.2	70	78.7	88	49.5
หมอดินอาสา	3	3.4	1	1.1	4	2.3
อาสาสมัครเกษตรกร	6	6.7	9	10.1	15	8.4
ประจำหมู่บ้าน						
ประมงอาสา	2	2.2	1	1.1	3	1.6
2. การเป็นสมาชิกกลุ่ม/ องค์กร						
ไม่เป็น	17	19.1	25	28.1	42	24.0
เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	72	80.9	64	71.9	135	76.0
กลุ่มเกษตรกร	28	31.5	32	36.0	60	33.7
กลุ่มสหกรณ์	20	22.5	19	21.3	39	22.0
กลุ่มแม่บ้าน	1	1.1	0	0.0	1	1.0
รทส.	31	34.8	18	20.2	49	27.5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

= 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		รวม	
	เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	(n=89)		(n=89)			
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วิสาหกิจชุมชน	6	6.7	4	4.5	10	5.6
เครือข่าย	1	1.1	0	0.0	1	1.0
เกษตรกรรุ่นใหม่						
3. โทรศัพท์เคลื่อนที่						
สมาร์ทโฟน						
ไม่มี	0	0.0	49	55.1	49	28.0
มี	89	100.0	40	44.9	129	72.0
4. ความสามารถใน						
การใช้สมาร์ทโฟน						
น้อยที่สุด	8	9.0	36	40.4	44	34.0
น้อย	13	14.6	1	1.1	14	11.0
ปานกลาง	52	58.4	3	3.4	55	43.0
มาก	14	15.7	0	0.0	14	11.0
มากที่สุด	2	2.2	0	0.0	2	1.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาแสดงของสภาพพื้นฐานทางสังคมเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน และไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ดังนี้

ตำแหน่งทางสังคม เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 64.0 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม และร้อยละ 36.0 มีตำแหน่งทางสังคม โดยร้อยละ 20.2 เป็นกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน/สารวัตรกำนัน ร้อยละ 6.7 เป็นอาสาสมัครเกษตรประจำหมู่บ้าน และร้อยละ 5.6 เป็นสมาชิก อบต. ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 78.7 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม และร้อยละ 21.3 มีตำแหน่งทางสังคม โดยร้อยละ 78.7 เป็นกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วย

ผู้ใหญ่วัย/สารวัตรกำนัน ร้อยละ 10.1 เป็นอาสาสมัครเกษตรประจำหมู่บ้าน และร้อยละ 1.1 เป็นหมอดินอาสา,ปศุสัตว์อาสา ตามลำดับ

การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันร้อยละ 19.1 ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร และร้อยละ 80.9 เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร โดยร้อยละ 31 เป็นกลุ่มทศ. ร้อยละ 28 เป็นกลุ่มเกษตรกร และร้อยละ 20 เป็นกลุ่มสหกรณ์ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 28.1 ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร และร้อยละ 71.9 เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร โดยร้อยละ 36 เป็นกลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 21 เป็นกลุ่มสหกรณ์ และร้อยละ 21.3 เป็นกลุ่ม ทศ. ตามลำดับ

โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 100 มีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 44.9 มีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน และร้อยละ 55.1 ไม่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน

ความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 58.4 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับปานกลาง ร้อยละ 15.7 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับมาก และร้อยละ 14.6 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับน้อย ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 40.4 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.4 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับปานกลาง และร้อยละ 1.1 มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับน้อย

1.3 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

จากการศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ได้แก่ อาชีพหลัก อาชีพรอง จำนวนพื้นที่ถือครอง กรรมสิทธิ์พื้นที่ถือครอง รายได้ หนี้สิน ปรากฏผลดังนี้ ตารางที่ 4.3 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	1.อาชีพหลัก					
ข้าราชการ/พนักงาน ของรัฐ	8	9.0	0	0.0	8	4.5
ค้าขาย/ประกอบ ธุรกิจ- ส่วนตัว	1	1.1	0	0.0	1	0.6
รับจ้างทั่วไป	1	1.1	4	4.5	5	2.8
ทำนา	79	88.8	83	93.3	162	91.1
ทำไร่	0	0.0	2	2.2	2	1
2.อาชีพรอง						
ไม่มี	32	36.0	49	55.1	81	45.5
มี (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)	57	64.0	40	44.9	97	54.5
ค้าขายประกอบ ธุรกิจ-ส่วนตัว	10	11.2	0	0.0	10	10.3
รับจ้างทั่วไป	33	37.1	23	25.8	56	58.0
ทำนา	6	6.7	5	5.6	11	11.3
ทำไร่	4	4.5	2	2.2	6	6.0
ทำประมงน้ำจืด	4	4.5	10	11.2	14	14.4

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		รวม	
	เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)			
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. จำนวนพื้นที่ถือครอง						
การเกษตรทั้งหมด (ไร่)						
น้อยกว่า 6	18	20.2	31	34.8	49	27.5
6 – 10	21	23.6	12	13.5	33	18.5
11 - 15	20	22.5	25	28.1	45	25.3
16 – 20	12	13.5	10	11.2	22	12.4
มากกว่า 20	18	20.2	11	12.4	29	16.3
	ค่าต่ำสุด = 1 ไร่		ค่าต่ำสุด = 1 ไร่			
	ค่าสูงสุด = 36 ไร่		ค่าสูงสุด = 40 ไร่			
	ค่าเฉลี่ย = 13.38 ไร่		ค่าเฉลี่ย = 11.09 ไร่			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.648		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 7.759			
4. กรรมสิทธิ์พื้นที่						
ไม่มีเอกสารสิทธิ์	6	6.7	1	1.1	7	3.9
มีเอกสารสิทธิ์	83	93.3	88	98.9	171	96.1
โฉนด	80	96.38	87	98.86	167	97.7
ส.ป.ก.	0	0.0	1	1.13	1	0.5
นส.3	3	3.62	0	0.0	3	1.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		รวม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
	5.รายได้ในภาคการเกษตร					
ไม่มี	4	4.5	9	10.1	13	7.3
มี	85	95.5	80	89.9	165	92.7
น้อยกว่า 20,001	13	15.3	18	22.5	31	18.7
20,001 – 40,000	30	35.3	28	35.0	58	35.2
40,001 – 60,000	14	16.5	17	21.3	31	18.7
60,001 – 80,000	13	15.3	4	5.0	17	10.4
มากกว่า 80,000	15	17.6	13	16.3	28	17.3
	ค่าต่ำสุด = 8,000		ค่าต่ำสุด = 3,000			
	ค่าสูงสุด = 170,000		ค่าสูงสุด = 720,000			
	ค่าเฉลี่ย = 54,729.41		ค่าเฉลี่ย = 65,572.50			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 36268.965		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 111855.112			
6.รายได้นอกครัวเรือน						
ไม่มี	53	59.6	65	73.0	118	66.3
มี	36	40.4	24	27.0	60	33.7
น้อยกว่า 20,001	17	47.2	19	79.2	36	60.1
20,001 – 40,000	6	16.7	3	12.5	9	15.0
40,001 – 60,000	3	8.3	2	8.3	5	8.3
60,001 – 80,000	4	11.1	0	0.0	4	6.6
มากกว่า 80,000	6	16.7	0	0.0	6	10.0
	ค่าต่ำสุด = 6,000		ค่าต่ำสุด = 3,000			
	ค่าสูงสุด = 1,000,000		ค่าสูงสุด = 60,000			
	ค่าเฉลี่ย = 66,691.61		ค่าเฉลี่ย = 17,333.33			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 163277.327		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 16959.457			

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

n = 178

ข้อมูล	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		รวม	
	เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)			
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
7.หนี้สินในภาคการเกษตร						
ไม่มี	34	38.2	42	47.2	76	42.7
มี	55	61.8	47	52.8	102	57.3
น้อยกว่า40,001	28	50.9	29	61.7	57	55.8
40,001-60,000	10	18.2	5	10.6	15	14.8
60,001-80,000	0	0	1	2.1	1	0.9
80,001-100,000	4	7.3	1	2.1	5	4.9
มากกว่า100,000	13	23.6	11	23.4	24	23.6
	ค่าต่ำสุด = 5,000		ค่าต่ำสุด = 4,500			
	ค่าสูงสุด = 500,000		ค่าสูงสุด = 600,000			
	ค่าเฉลี่ย = 106,900.00		ค่าเฉลี่ย = 92,976.60			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 140105.298		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 144992.907			
8.หนี้สินนอกภาคการเกษตร						
ไม่มี	64	71.9	79	88.8	143	80.3
มี	25	28.1	10	11.2	35	19.7
น้อยกว่า40,001	10	40.0	6	60.0	16	45.7
40,001-60,000	6	24.0	3	30.0	9	25.7
60,001-80,000	0	0.0	0	0.0	0	0.0
80,001-100,000	6	24.0	0	0.0	6	17.1
มากกว่า100,000	3	12.0	1	10.0	4	11.4
	ค่าต่ำสุด = 5,000		ค่าต่ำสุด = 9,000			
	ค่าสูงสุด = 200,000		ค่าสูงสุด = 170,000			
	ค่าเฉลี่ย = 65,028.00		ค่าเฉลี่ย = 42,650.00			
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 56868.441		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 48682.674			

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอบางขัน จังหวัดเขียงราย ที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน และไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ดังนี้

อาชีพหลัก เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 88.8 มีอาชีพหลักคือ ทำนา รองลงมา ร้อยละ 9.0 มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ และ ร้อยละ 1.1 มีอาชีพค้าขายกับรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 93.3 มีอาชีพหลักคือ ทำนา รองลงมา ร้อยละ 4.5 มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว และ ร้อยละ 2.2 มีอาชีพทำไร่ ตามลำดับ

อาชีพรอง เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 36 ไม่มีอาชีพรอง และร้อยละ 64 มีอาชีพรอง โดยร้อยละ 37.1 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา ร้อยละ 11.2 มีอาชีพค้าขาย และร้อยละ 6.7 มีอาชีพทำนา ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 55.1 ไม่มีอาชีพรอง และร้อยละ 44.9 มีอาชีพรอง โดยร้อยละ 25.8 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา ร้อยละ 11.2 มีอาชีพประมงน้ำจืด และร้อยละ 5.6 มีอาชีพทำนา ตามลำดับ

จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 23.6 มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 22.5 อยู่ระหว่าง 11-15 ไร่ และร้อยละ 20.2 มีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 6 ไร่และมีมากกว่า 20 ไร่ ตามลำดับ โดยมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 13.38 ไร่

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 28.1 มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 22.5 อยู่ระหว่าง 11-15 ไร่ และร้อยละ 20.2 มีพื้นที่ถือครองน้อยกว่า 6 ไร่และมีมากกว่า 20 ไร่ ตามลำดับ โดยมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 11.09 ไร่

กรรมสิทธิ์พื้นที่ทางการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 6.7 ถือครองพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และร้อยละ 93.3 ถือครองพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ โดยร้อยละ 96.38 เป็นพื้นที่โฉนดและร้อยละ 3.62 เป็นพื้นที่ นส.3 ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 1.1 ถือครองพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ และร้อยละ 98.9 ถือครองพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ โดยร้อยละ 98.86 เป็นพื้นที่โฉนด และร้อยละ 1.13 เป็นพื้นที่ ส.ป.ก. ตามลำดับ

รายได้ในภาคการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 4.5 ไม่มีรายได้ในภาคการเกษตร ร้อยละ 95.5 มีรายได้ในภาคการเกษตร โดยร้อยละ 35.3 มีรายได้ในภาคการเกษตรที่ 20,001-40,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 17.6 มีรายได้ในภาคการเกษตรมากกว่า 80,000 บาท และ ร้อยละ 16.5 มีรายได้ในภาคการเกษตรที่ 40,001-60,000 บาท ตามลำดับ โดยมีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 54,729.41 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 10.0 ไม่มีรายได้ในภาคการเกษตร ร้อยละ 89.9 มีรายได้ในภาคการเกษตร โดยร้อยละ 35.0 มีรายได้ในภาคการเกษตรที่ 20,001-40,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.5 มีรายได้ในภาคการเกษตรน้อยกว่า 20,001 บาท และ ร้อยละ 21.3 มีรายได้ในภาคการเกษตรที่ 40,001-60,000 บาท ตามลำดับ โดยมีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 65,572.50 บาท

รายได้นอกภาคการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 59.6 ไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร ร้อยละ 40.4 มีรายได้นอกภาคการเกษตร โดยร้อยละ 17.2 มีรายได้นอกภาคการเกษตรน้อยกว่า 20,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 16.7 มีรายได้นอกภาคการเกษตรที่ 20,001-40,000 บาทและมากกว่า 80,000 บาท และร้อยละ 11.1 มีรายได้นอกภาคการเกษตรที่ 4-60,001-80,000 บาท ตามลำดับ โดยมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 66,691.67 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 73.0 ไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร ร้อยละ 27.0 มีรายได้นอกภาคการเกษตร โดยร้อยละ 79.2 มีรายได้นอกภาคการเกษตรน้อยกว่า 20,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 12.5 มีรายได้นอกภาคการเกษตรที่ 20,001-40,000 บาท และร้อยละ 8.3 มีรายได้นอกภาคการเกษตรที่ 4-60,001-80,000 บาท ตามลำดับ โดยมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 17,333.33 บาท

หนี้สินในภาคการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 38.2 ไม่มีหนี้สินในภาคการเกษตร ร้อยละ 61.8 มีหนี้สินในภาคการเกษตร โดยร้อยละ 50.9 มีหนี้สินในภาคการเกษตรน้อยกว่า 40,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 23.6 มีหนี้สินในภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท และร้อยละ 18.2 มีหนี้สินในภาคการเกษตร 40,001-60,000 บาท ตามลำดับ โดยมีหนี้สินในภาคการเกษตรเฉลี่ย 106,900.00 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 47.2 ไม่มีหนี้สินในภาคการเกษตร ร้อยละ 52.8 มีหนี้สินในภาคการเกษตร โดยร้อยละ 61.7 มีหนี้สินในภาคการเกษตรน้อยกว่า 40,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 23.4 มีหนี้สินในภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท และร้อยละ 10.6 มีหนี้สินในภาคการเกษตร 40,001-60,000 บาท ตามลำดับ โดยมีหนี้สินในภาคการเกษตรเฉลี่ย 92,976.60 บาท

หนี้สินนอกภาคการเกษตร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 71.9 ไม่มีหนี้สินนอกภาคการเกษตร ร้อยละ 28.1 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตร โดยร้อยละ 40.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรน้อยกว่า 40,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 24.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรที่ 40,001-60,000 บาทและ80,001-100,000 และร้อยละ 12.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท ตามลำดับ โดยมีหนี้สินในภาคการเกษตรเฉลี่ย 65,028.00 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ร้อยละ 88.8 ไม่มีหนี้สินนอกภาคการเกษตร ร้อยละ 11.2 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตร โดยร้อยละ 60.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรน้อยกว่า 40,001 บาท รองลงมา ร้อยละ 30.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรที่ 40,001-60,000 บาท และร้อยละ 10.0 มีหนี้สินนอกภาคการเกษตรมากกว่า 100,000 บาท ตามลำดับ โดยมีหนี้สินในภาคการเกษตรเฉลี่ย 42,650.00 บาท

ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับ แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามวัดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n = 178

ประเด็นความรู้	เฉลี่ย	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)			เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ถูกต้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ถูกต้อง
				ถูก			ถูก
1. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับขึ้นทะเบียนเกษตรกร	ถูก	89	100.0	1	52	58.4	1
2. เกษตรกรสามารถโหลดแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเองผ่านระบบปฏิบัติการของสมาร์ตโฟน	ถูก	83	93.3	5	33	37.1	8

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

n = 178

ประเด็นความรู้	เฉลย	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)			เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		
		จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่ถูกต้อง	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่ถูกต้อง
		(คน)		ถูก	(คน)		ถูก
3. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ไม่สามารถตรวจสอบการโอน เงินของ ธกส. ได้ (เฉลย: สมุด ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล สามารถ ตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส. ได้)	ผิด	58	65.2	13	38	42.7	4
4. วัตถุประสงค์ของการส่งเสริม ให้เกษตรกรใช้สมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลเพื่อให้ เกษตรกรประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่าย	ถูก	82	92.1	6	29	32.6	11
5. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ สำหรับตรวจสอบข้อมูลการ เพาะปลูกที่แจ้งไว้กับ สำนักงานเกษตรอำเภอ	ถูก	86	96.6	3	39	43.8	3
6. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุด ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้อง เป็นเกษตรกรรายใหม่เท่านั้น (เฉลย: การขึ้นทะเบียนผ่านสมุด ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็น เกษตรกรรายเดิมที่เคยขึ้นทะเบียน กับกรมส่งเสริมการเกษตรแล้ว เท่านั้น)	ผิด	31	34.8	15	30	33.7	9

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

n = 178

ประเด็นความรู้	เฉลย	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน			เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		
		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน		
		(n=89)			(n=89)		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ ถูก	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ ถูก
7. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องขึ้นทะเบียนผ่านทางเอกสารเท่านั้น(เฉลย :การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องขึ้นทะเบียนผ่านสมาร์ทโฟน)	ผิด	59	66.3	12	35	39.3	7
8. เกษตรกรสามารถถ่ายรูปแปลงนาเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้	ถูก	72	80.9	9	19	21.3	15
9. เกษตรกรสามารถดูประวัติการทำนาผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	ถูก	45	50.6	14	36	40.4	6
10. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็นเกษตรกรรายเดิมเท่านั้น	ถูก	67	75.3	11	30	33.7	9
11. เกษตรกรสามารถติดตามการช่วยเหลือจากภาครัฐผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	ถูก	77	86.5	7	26	29.2	12

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

n = 178

ประเด็นความรู้	เฉลย	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)			เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน (n=89)		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ถูกร ก	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่ ถูกร ก
12. แอปพลิเคชันสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลมีสัญลักษณ์ เป็นสีฟ้า (เฉลย: แอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมี สัญลักษณ์เป็นสีเขียว)	ผิด	89	100	1	23	25.8	13
13. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ สำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตรเท่านั้น (เฉลย: สมุด ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นแอป พลิเคชันที่ใช้สำหรับเกษตรกร และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร)	ผิด	76	85.4	8	37	41.6	5
14. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ สำหรับปรับปรุงข้อมูล เกษตรกรให้เป็นปัจจุบันตาม ฤดูกาลเพาะปลูก	ถูก	84	94.4	4	48	53.9	2
15. เกษตรกรใช้หมายเลขบัตร ประจำตัวประชาชนในการเข้า สู่ระบบสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัล (เฉลย: ใช้รหัส เกษตรกรในการเข้าสู่ระบบสมุด ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)	ผิด	72	80.9	9	21	23.6	14

ตารางที่ 4.5 จำนวนข้อความรู้ที่เกษตรกรตอบถูกเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n = 178

จำนวนข้อที่ ตอบได้ถูกต้อง	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน		เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียน		ความหมาย
	เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน		เกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1-3	0	0.0	23	15.8	น้อยที่สุด
4-6	1	7.0	36	24.7	น้อย
7-9	4	2.7	23	15.8	ปานกลาง
10-12	50	34.2	7	4.8	มาก
13-15	34	23.3	0	0.0	มากที่สุด
	ค่าต่ำสุด = 5		ค่าต่ำสุด = 1		
	ค่าสูงสุด = 15		ค่าสูงสุด = 11		
	ค่าเฉลี่ย = 12.02		ค่าเฉลี่ย = 5.57		
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.624		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.615		

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 พบว่า เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้ตอบถูกต้องเฉลี่ย 12.02 ข้อ ถูกต้องต่ำสุด 5 ข้อ สูงสุด 15 ข้อ เกษตรกรร้อยละ 34.2 ตอบได้ถูกต้อง 10-12 ข้อ รองลงมา ร้อยละ 23.3 ตอบได้ถูกต้อง 13-15 ข้อ และร้อยละ 2.7 ตอบได้ถูกต้องจำนวน 7-9 ข้อ ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้ตอบถูกต้องเฉลี่ย 5.57 ข้อ ถูกต้องต่ำสุด 1 ข้อ สูงสุด 11 ข้อ เกษตรกรร้อยละ 24.7 ตอบได้ถูกต้อง 4-6 ข้อ รองลงมา ร้อยละ 15.8 ตอบได้ถูกต้อง 7-9 ข้อ และจำนวน 1-3 ข้อ ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
 ตารางที่ 4.6 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n =178

แหล่งความรู้	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
1. สื่อบุคคล	3.23	0.946	ปานกลาง	-	3.00	2.241	ปานกลาง	-
1.1 ปราชญ์ชาวบ้าน	2.84	0.869	ปานกลาง	5	2.36	1.299	น้อย	5
1.2 ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	3.72	0.826	มาก	1	3.46	1.349	มาก	1
1.3 เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร	3.67	0.963	มาก	2	3.21	1.220	ปานกลาง	2
1.4 พ่อแม่ ญาติพี่น้อง	3.03	0.818	ปานกลาง	3	3.21	4.228	ปานกลาง	2
1.5 เพื่อนบ้าน	2.89	0.859	ปานกลาง	4	2.78	1.303	ปานกลาง	4
2. สื่อกลุ่ม	3.03	1.109	ปานกลาง	-	2.65	2.080	ปานกลาง	-
2.1 การศึกษาดูงาน/การ ทัศนศึกษา	3.10	1.098	ปานกลาง	2	2.60	1.404	น้อย	4
2.2 การอบรม	3.39	1.040	ปานกลาง	1	3.29	3.488	ปานกลาง	1
2.3 การประชุม	2.73	1.063	ปานกลาง	4	2.36	1.236	น้อย	3
2.4 การจัดนิทรรศการ	2.88	1.136	ปานกลาง	3	2.37	1.101	น้อย	2
3. สื่อมวลชน	3.01	1.105	ปานกลาง	-	2.32	1.324	น้อย	-
3.1 โทรทัศน์	2.82	1.006	ปานกลาง	3	2.28	1.225	น้อย	2
3.2 วิทยุกระจายเสียง	3.22	1.136	ปานกลาง	1	2.76	1.438	น้อย	1
3.3 หอกระจายข่าว	2.99	1.143	ปานกลาง	2	1.91	1.164	น้อย	3
4. สื่อสิ่งพิมพ์	2.42	1.014	น้อย	-	1.79	1.028	น้อยที่สุด	-
4.1 เอกสารทางราชการ	2.57	1.021	น้อย	2	1.91	1.062	น้อย	1
4.2 แผ่นพับ/โปสเตอร์/ ป้ายประชาสัมพันธ์	2.27	1.009	น้อย	3	1.83	1.047	น้อย	2
4.3 หนังสือพิมพ์	2.25	0.969	น้อย	4	1.75	1.090	น้อยที่สุด	3
4.4 วารสาร	2.58	1.126	น้อย	1	1.66	0.904	น้อยที่สุด	4

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

n=178

แหล่งความรู้	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
5.สื่อออนไลน์	2.82	1.012	ปานกลาง	-	1.75	1.012	น้อยที่สุด	-
5.1 เว็บไซต์	3.09	1.007	ปานกลาง	1	1.81	1.096	น้อย	2
5.2 เฟซบุ๊ก	3.04	0.928	ปานกลาง	2	1.87	1.047	น้อย	1
5.3 ยูทูป	2.88	0.927	ปานกลาง	3	1.71	1.002	น้อยที่สุด	3
5.4 จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	2.39	1.578	น้อย	4	1.61	0.887	น้อยที่สุด	4
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.91	1.073	ปานกลาง	-	2.34	1.748	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาแสดงแหล่งต่างๆที่เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน แอปพลิเคชันในภาพรวมได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.91) ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันในภาพรวมได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆอยู่ในระดับ ปานกลางเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 2.34) เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นแหล่งความรู้ที่ได้จากแต่ละสื่อ พบว่า

1. สื่อบุคคล

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ มาก จำนวน 2 แหล่ง จากผู้นำชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.72) และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.67) รองลงมา ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง จำนวน 3 แหล่ง จากญาติพี่น้อง (ค่าเฉลี่ย 3.03) จากเพื่อนบ้าน (ค่าเฉลี่ย 2.89) และจากปราชญ์ชาวบ้าน (ค่าเฉลี่ย 2.84)

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.00) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ มาก จำนวน 1 แหล่ง จากผู้นำชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.46) รองลงมา ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง จำนวน 3 แหล่ง

จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมและญาติพี่น้อง (ค่าเฉลี่ย 3.21) จากเพื่อนบ้าน (ค่าเฉลี่ย 2.78) และได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน 1 แหล่ง จากปราชญ์ชาวบ้าน (ค่าเฉลี่ย 2.36)

2. สื่อกลุ่ม

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อกลุ่ม ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.03) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง จำนวน 4 แหล่ง จากการอบรม (ค่าเฉลี่ย 3.39) จากการศึกษาดูงาน/ทัศนศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.10) จากการจัดนิทรรศการ (ค่าเฉลี่ย 2.88) และจากการประชุม (ค่าเฉลี่ย 2.73)

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อกลุ่ม ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.65) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง จำนวน 1 แหล่ง จากการอบรม (ค่าเฉลี่ย 3.29) ได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน 3 แหล่ง จากการจัดนิทรรศการ (ค่าเฉลี่ย 2.37) จากการประชุม (ค่าเฉลี่ย 2.36) และจากการศึกษาดูงาน/ทัศนศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.60)

3. สื่อมวลชน

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อมวลชน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.01) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง จำนวน 3 แหล่ง จากวิทยุกระจายเสียง (ค่าเฉลี่ย 3.22) จากหอกระจายข่าว (ค่าเฉลี่ย 2.99) และจากโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย 2.82)

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อมวลชน ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.32) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ น้อยจำนวน 3 แหล่ง จากวิทยุกระจายเสียง (ค่าเฉลี่ย 2.76) จากโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย 2.28) และจากหอกระจายข่าว (ค่าเฉลี่ย 1.91)

4. สื่อสิ่งพิมพ์

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อสิ่งพิมพ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 2.42) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน 4 แหล่ง

จากวารสาร (ค่าเฉลี่ย 2.58) จากเอกสารทางราชการ (ค่าเฉลี่ย 2.57) จากแผ่นพับ/โปสเตอร์/ป้าย
ประชาสัมพันธ์(ค่าเฉลี่ย 2.27) และจากหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.25)

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่ง
ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อสิ่งพิมพ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย
ที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.79) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน 2
แหล่ง จากเอกสารทางราชการ (ค่าเฉลี่ย 1.91) จากแผ่นพับ/โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย
1.83) และได้รับความรู้ในระดับ น้อยที่สุด จำนวน 2 แหล่ง จากหนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 1.75) และ
จากวารสาร (ค่าเฉลี่ย 1.66)

4. สื่อออนไลน์

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่ง
ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ
ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ ปานกลาง
จำนวน 3 แหล่ง จากเว็บไซต์ (ค่าเฉลี่ย 3.09) จากเฟซบุ๊ก (ค่าเฉลี่ย 3.04) จากยูทูป (ค่าเฉลี่ย 2.88)
และได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน 1 แหล่ง จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (ค่าเฉลี่ย 2.39)

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับความรู้จากแหล่ง
ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร จากสื่อออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.75) และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ได้รับความรู้ในระดับ น้อย จำนวน
2 แหล่ง จากเฟซบุ๊ก (ค่าเฉลี่ย 1.87) จากเว็บไซต์ (ค่าเฉลี่ย 1.81) และได้รับความรู้ในระดับ น้อย
ที่สุด จำนวน 2 แหล่ง จากยูทูป (ค่าเฉลี่ย 1.71) และจากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (ค่าเฉลี่ย 1.61)

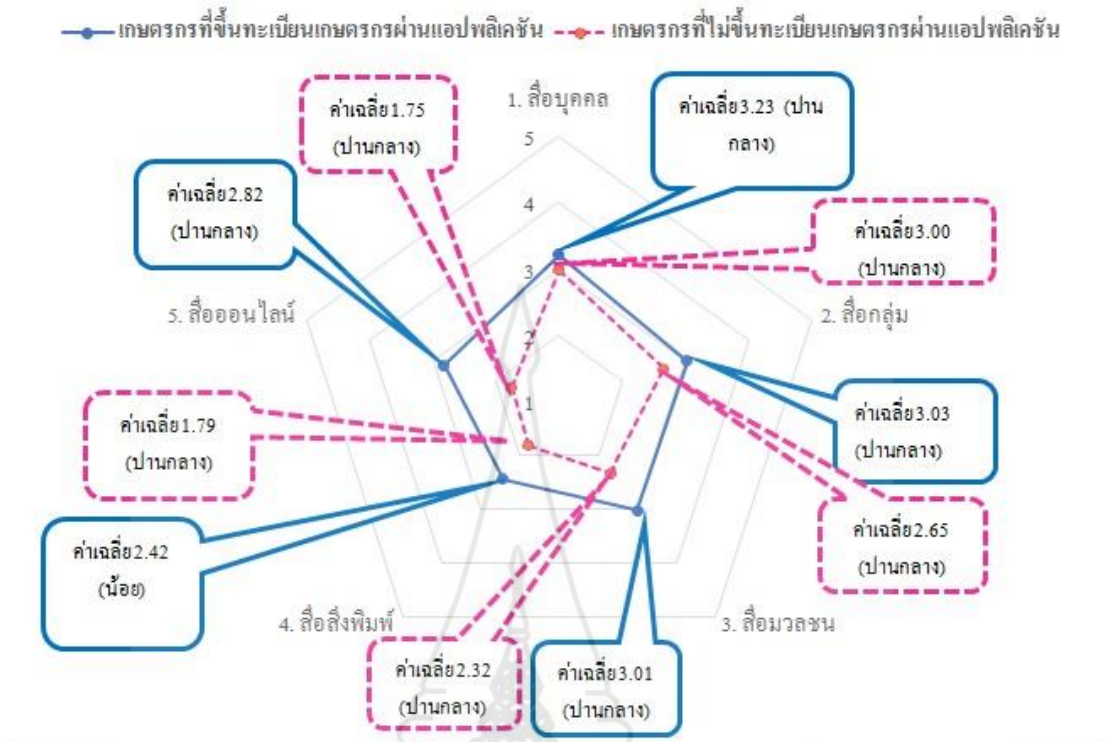
ตารางที่ 4.7 สรุปแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n =178

แหล่งความรู้	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x} (S.D.)		ความหมาย	อันดับ	\bar{x} (S.D.)		ความหมาย	อันดับ
	1. สื่อบุคคล	3.23	0.946	ปานกลาง	1	3.00	2.241	ปานกลาง
2. สื่อกลุ่ม	3.03	1.109	ปานกลาง	2	2.65	2.080	ปานกลาง	2
3. สื่อมวลชน	3.01	1.105	ปานกลาง	3	2.32	1.324	น้อย	3
4. สื่อสิ่งพิมพ์	2.42	1.014	น้อย	5	1.79	1.028	น้อยที่สุด	4
5. สื่อออนไลน์	2.82	1.012	ปานกลาง	4	1.75	1.012	น้อยที่สุด	5
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.91	1.073	ปานกลาง	-	2.34	1.748	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.7 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรสรุปได้ว่าเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับจากสื่อบุคคลมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.23) รองลงมาคือ สื่อกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 3.03) สื่อมวลชน (ค่าเฉลี่ย 3.01) สื่อออนไลน์ (ค่าเฉลี่ย 2.82) และสื่อสิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.42) ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ได้รับจากสื่อบุคคลมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.00) รองลงมาคือ สื่อกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 2.65) สื่อมวลชน (ค่าเฉลี่ย 2.32) สื่อสิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 1.79) และสื่อออนไลน์ (ค่าเฉลี่ย 1.75) ตามลำดับ

ภาพที่ 4.1 แผนภาพใยแมงมุมแสดงแหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตอนที่ 2.3 ความคิดเห็นที่มีเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล
 ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n = 178

ความคิดเห็น	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร			
	ผ่านแอปพลิเคชัน				ผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
1. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีลักษณะสวยงามสบายตา	3.21	0.959	ปานกลาง	13	1.99	1.133	น้อย	7
2. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store	3.35	1.067	ปานกลาง	10	1.12	0.560	น้อยที่สุด	15
3. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสมใช้งานง่าย	3.30	1.049	ปานกลาง	11	1.82	1.018	น้อย	12
4. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูใช้งานง่าย	3.12	0.951	ปานกลาง	15	1.87	1.079	น้อย	11
5. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้อย่างเหมาะสม	3.17	0.869	ปานกลาง	14	2.02	1.206	น้อย	5
6. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร	3.52	0.943	มาก	2	2.07	1.024	น้อย	4

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

n = 178

ความคิดเห็น	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร			
	ผ่านแอปพลิเคชัน				ผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
7. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุง ข้อมูลเกษตรกร สะดวกสบายขึ้น	3.62	0.911	มาก	1	2.35	1.159	น้อย	1
8. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุง ข้อมูลเกษตรกรประหยัด ค่าใช้จ่าย	3.49	0.990	มาก	5	1.88	0.998	น้อย	10
9. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลช่วยให้ทราบข้อมูล การขึ้นทะเบียนและการ ปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร	3.52	0.967	มาก	2	1.99	1.173	น้อย	7
10. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลช่วยให้สามารถ ติดตามผลการเข้าร่วม โครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น	3.47	0.966	มาก	6	2.02	1.255	น้อย	5
11. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลมีฟังก์ชันการใช้งาน ง่ายไม่ซับซ้อน	3.30	0.910	ปานกลาง	11	1.97	1.182	น้อย	9
12. สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลเหมาะกับการใช้งาน กับเกษตรกรทั่วไป	3.51	0.943	มาก	4	1.82	1.061	น้อย	12
13. เกษตรกรสามารถเรียนรู้ การใช้งานสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลได้ด้วย ตนเอง	3.39	0.961	ปานกลาง	9	2.11	1.162	น้อย	2

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

n = 178

ความคิดเห็น	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร			
	ผ่านแอปพลิเคชัน				ผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
14. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น	3.44	0.929	มาก	8	2.09	1.184	น้อย	3
15. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลสามารถทำให้เกษตรกรวางแผนการผลิตในปีถัดไปได้	3.46	0.966	มาก	7	1.13	0.568	น้อยที่สุด	14
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.82	1.012	ปานกลาง	-	1.88	1.061	น้อย	-

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.8 พบว่า

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82) เกษตรกรให้ความคิดเห็นระดับมาก มี 8 ประเด็น ได้แก่ สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.62) ช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.52) ช่วยให้ทราบข้อมูลการขึ้นทะเบียนและการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 3.52) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเหมาะกับการใช้งานกับเกษตรกรทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 3.51) ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรประหยัดค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.49) ช่วยให้สามารถติดตามผลการเข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.47) สามารถทำให้เกษตรกรวางแผนการผลิตในปีถัดไปได้ (ค่าเฉลี่ย 3.46) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.44) ตามลำดับ

เกษตรกรให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง มี 7 ประเด็น ได้แก่ เกษตรกรสามารถเรียนรู้การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 3.39) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store (ค่าเฉลี่ย 3.35) มีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสม ใช้

งานง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.30) มีฟังก์ชันการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.35) มีลักษณะสวยงามสบายตา (ค่าเฉลี่ย 3.21) มีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้งานอย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.17) มีแถบเมนูใช้งานง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.12) ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 1.88)

เกษตรกรให้ความคิดเห็นระดับ น้อย ทั้งหมด 13 ประเด็น ได้แก่ สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.35) เกษตรกรสามารถเรียนรู้การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 2.11) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.09) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 2.07) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้งานอย่างเหมาะสมและช่วยให้สามารถติดตามผลการเข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.02) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีลักษณะสวยงามสบายตาและช่วยให้ทราบข้อมูลการขึ้นทะเบียนและการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร (ค่าเฉลี่ย 1.99) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีฟังก์ชันการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 1.97) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรประหยัดค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 1.88) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูใช้งานง่าย (ค่าเฉลี่ย 1.87) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสม ใช้งานง่ายและเหมาะสมกับการใช้งานกับเกษตรกรทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 1.82) สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 1.13) ตามลำดับ

เกษตรกรให้ความคิดเห็นระดับ น้อยที่สุด ทั้งหมด 2 ประเด็น ได้แก่ สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 1.13) และสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store (ค่าเฉลี่ย 1.12) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (เฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

ตารางที่ 4.9 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (เฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

n = 89

การใช้งาน	ระดับการใช้งาน (จำนวน/ร้อยละ)					\bar{x}	ความหมาย	อันดับ
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	S.D.		
1. การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	5 (5.6)	11 (12.4)	34 (38.2)	34 (38.2)	5 (5.6)	3.26 (0.948)	ปานกลาง	5
2. การเข้าสู่ระบบของเกษตรกรในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	2 (2.2)	13 (14.6)	35 (39.3)	29 (32.6)	10 (11.2)	3.36 (0.944)	ปานกลาง	4
3. เมนูแจ้งปลูก	8 (9.0)	73 (82.0)	8 (9.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.49 (0.919)	มาก	1
4. เมนูถ่ายภาพแปลง	6 (6.7)	8 (9.0)	31 (34.8)	33 (37.1)	11 (12.4)	3.39 (1.040)	ปานกลาง	3
5.เมนูสำรวจสมาชิก	16 (18.0)	70 (78.7)	3 (3.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	2.00 (0.426)	น้อย	8
6.เมนูเครื่องจักรกลการเกษตร	16 (18.0)	70 (78.7)	3 (3.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	1.85 (0.441)	น้อย	10
7.เมนูเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิต การตลาดจากการขึ้นทะเบียน	16 (18.0)	69 (77.5)	4 (4.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	1.87 (0.457)	น้อย	9
8. เมนูติดตามผลการปรับปรุง	11 (12.4)	8 (9.0)	32 (36.0)	33 (37.1)	5 (5.6)	3.15 (1.082)	ปานกลาง	7
9. เมนูตรวจสอบแปลง	3 (3.4)	6 (6.7)	37 (41.6)	33 (37.1)	10 (11.2)	3.46 (0.905)	มาก	2
10. เมนูใบรายงานผล	11 (12.4)	8 (9.0)	30 (33.7)	35 (39.3)	5 (5.6)	3.17 (1.090)	ปานกลาง	6
ค่าเฉลี่ย						3.23 (1.024)	ปานกลาง	

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.10 พบว่าสภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23)

เกษตรกรมีระดับการใช้งานอยู่ในระดับมาก 2 การใช้งาน ได้แก่ เมนูแจ้งปลูก (ค่าเฉลี่ย 3.49) และ เมนูตรวจสอบแปลง (ค่าเฉลี่ย 3.46)

เกษตรกรมีระดับการใช้งานอยู่ในระดับปานกลาง 5 การใช้งาน ได้แก่ เมนูการถ่ายภาพแปลง (ค่าเฉลี่ย 3.39) การเข้าสู่ระบบของเกษตรกรในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.36) การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.26) เมนูใบรายงานผล (ค่าเฉลี่ย 3.17) เมนูติดตามผลการปรับปรุง (ค่าเฉลี่ย 3.15) มีระดับการใช้งานอยู่ในระดับน้อย 3 การใช้งาน ได้แก่ เมนูสำรวจสมาชิก (ค่าเฉลี่ย 2.00) เมนูเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิต การตลาด จากการผลิต (ค่าเฉลี่ย 1.87) และ เมนูเครื่องจักรกลการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 1.85) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

ตอนที่ 4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตารางที่ 4.10 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n = 89

ประเด็นปัญหา	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านการเข้าใช้งาน	2.92	0.928	ปานกลาง	-
1. การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน	2.89	0.859	ปานกลาง	9
2. การเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน	2.94	0.858	ปานกลาง	3
3. การใช้งานเมนูแจ้งปลูกในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน	2.99	0.911	ปานกลาง	1
4. การใช้งานเมนูถ่ายภาพแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน	2.92	0.956	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 89

ประเด็นปัญหา	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
5. การเข้าใช้งานเมนูสำรวจสมาชิก ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลานาน	2.91	0.961	ปานกลาง	6
6. การเข้าใช้งานเมนูผลการปรับปรุง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลานาน	2.90	0.942	ปานกลาง	7
7. การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลานาน	2.93	0.951	ปานกลาง	4
8. การเข้าใช้งานเมนูใบรายงานผล ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลานาน	2.88	0.975	ปานกลาง	10
9. การเข้าใช้งานเมนูติดตามสิทธิ์ ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน และใช้เวลานาน	2.90	0.942	ปานกลาง	7
10. การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส. ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน	2.97	0.923	ปานกลาง	2
2.รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	2.87	0.968	ปานกลาง	-
11. รูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ซับซ้อน และใช้งานยาก	2.89	0.988	ปานกลาง	1

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

n = 89

ประเด็นปัญหา	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
12. รูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ชับซ้อนและใช้งานยาก	2.85	0.948	ปานกลาง	2
3.ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	2.89	0.950	ปานกลาง	-
13. ขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก	2.92	0.944	ปานกลาง	2
14. ขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก	2.78	0.938	ปานกลาง	3
15. ขั้นตอนการเข้าใช้งานของเมนูใน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก	2.98	0.965	ปานกลาง	1
4.การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.04	0.918	ปานกลาง	-
16. เกษตรกรขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.12	0.987	ปานกลาง	1
17. สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อย และเข้าถึงยาก	3.12	0.890	ปานกลาง	1
18. สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเข้าใจยาก	2.94	0.921	ปานกลาง	5
19. การได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อย	3.02	0.839	ปานกลาง	3
20. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรยังขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.00	0.953	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.94	0.932	ปานกลาง	-

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.94) รายละเอียดดังนี้

1. ด้านการเข้าใช้งาน โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92) โดยแยกปัญหาย่อยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด 10 ประเด็น ได้แก่ การเข้าใช้งานเมนูแจ้งปลูกในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.99) การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส. ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 2.97) การเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.94) การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.93) การเข้าใช้งานเมนูถ่ายภาพแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.92) การเข้าใช้งานเมนูสำรวจสมาชิก ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.91) การเข้าใช้งานเมนูผลการปรับปรุง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานานและการเข้าใช้งานเมนูติดตามสิทธิ์ ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.90) การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.89) และการเข้าใช้งานเมนูใบรายงานผล ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ซับซ้อนและใช้เวลานาน (ค่าเฉลี่ย 2.88) ตามลำดับ

2. รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.87) โดยแยกปัญหาย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 2 ประเด็น ได้แก่ รูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ซับซ้อนและใช้งานยาก (ค่าเฉลี่ย 2.89) และรูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ซับซ้อนและใช้งานยาก (ค่าเฉลี่ย 2.85)

3. ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.89) โดยแยกปัญหาย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 3 ประเด็น ได้แก่ ขั้นตอนการเข้าใช้งานของเมนูใน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก (ค่าเฉลี่ย 2.98) ขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก (ค่าเฉลี่ย 2.92) ขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก (ค่าเฉลี่ย 2.78)

4.การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นปัญหาในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 3.04) โดยแยกปัญหาย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.12) สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อย และเข้าถึงยาก (ค่าเฉลี่ย 3.12) การได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.02) เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรยังขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.00) และสื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเข้าใจยาก (ค่าเฉลี่ย 2.94)

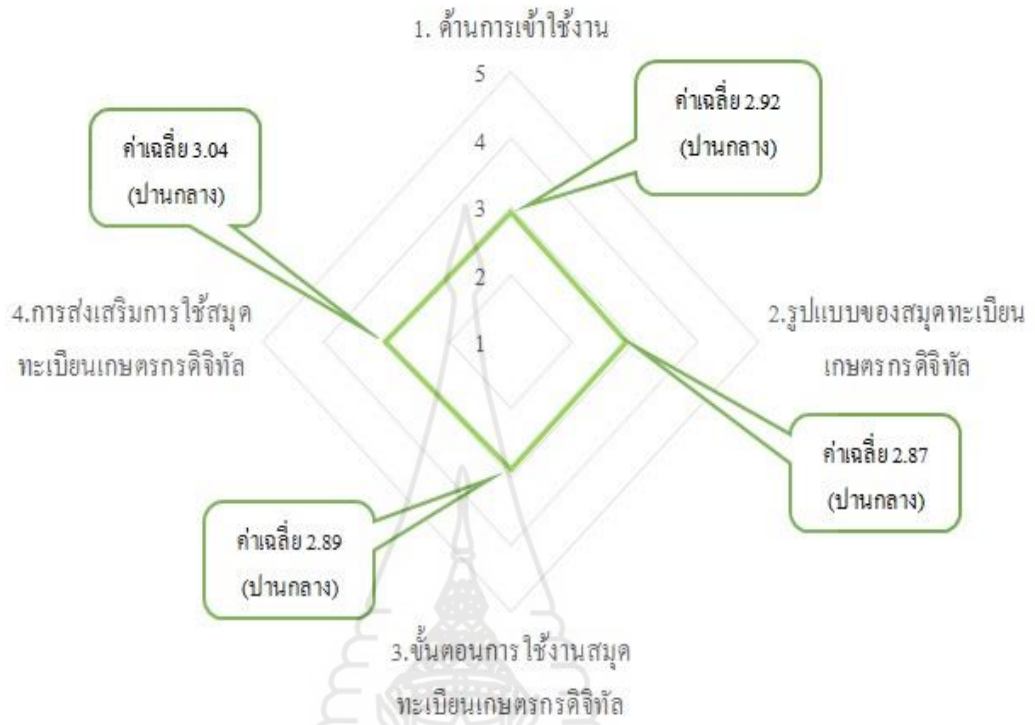
ตารางที่ 4.11 สรุปปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรดิจิทัล

n = 89

ปัญหา	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านการเข้าใช้งาน	2.92	0.928	ปานกลาง	2
2.รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	2.87	0.968	ปานกลาง	4
3.ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	2.89	0.950	ปานกลาง	3
4.การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.04	0.918	ปานกลาง	1
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.93	0.941	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.11 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรสรุปได้ว่า

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันมีปัญหาการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.04) รองลงมาได้แก่ ด้านการเข้าใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 2.92) ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 2.89) และรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 2.87) ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 แผนภาพแสดงปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตารางที่ 4.12 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n = 178

ข้อเสนอแนะ	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
1.ด้านการใช้งาน	3.35	0.955	ปานกลาง	-	4.01	1.049	มาก	-
1. ควรปรับปรุงการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน	3.30	1.016	ปานกลาง	3	4.02	1.011	มาก	1
2. ควรปรับปรุงการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน	3.37	0.897	ปานกลาง	1	4.02	1.033	มาก	1
3. ควรปรับปรุงการเข้าใช้งานแถบเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน	3.37	0.958	ปานกลาง	1	3.99	1.113	มาก	3
2.รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.37	0.918	ปานกลาง	-	3.99	1.067	มาก	-
4. ควรปรับปรุงรูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน	3.38	0.911	ปานกลาง	1	4.03	1.071	มาก	1

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n = 178

ข้อเสนอแนะ	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
5.การปรับปรุงรูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน	3.34	0.953	ปานกลาง	3	3.94	1.059	มาก	3
6.การปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างเมนู ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน	3.38	0.898	ปานกลาง	1	3.99	1.082	มาก	2
3.ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.43	0.837	มาก	-	3.95	1.004	มาก	-
7.การปรับปรุงขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก	3.38	0.886	ปานกลาง	3	3.92	1.014	มาก	3
8.การปรับปรุงขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก	3.46	0.799	มาก	1	3.98	0.953	มาก	1
9.การปรับปรุงขั้นตอนการใช้งานของเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก	3.45	0.826	มาก	2	3.96	1.043	มาก	2

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n = 178

ข้อเสนอแนะ	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
4.การส่งเสริมการใช้ สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัล	3.60	0.849	มาก	-	4.00	0.944	มาก	-
10.ควรผลิตสื่อการ ส่งเสริมการใช้งานสมุด ทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลให้เข้าใจง่าย	3.60	0.808	มาก	4	4.04	0.964	มาก	2
11.ควรมีการส่งเสริม การใช้สมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.62	0.805	มาก	2	4.01	0.959	มาก	3
12.ควรใช้สื่อในการ ส่งเสริมการใช้สมุด ทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลให้เข้าถึงง่าย	3.61	0.848	มาก	3	4.11	0.947	มาก	1
13.ควรใช้สื่อในการ ส่งเสริมการใช้สมุด ทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลผ่านสื่อบุคคล	3.53	0.906	มาก	6	3.90	0.966	มาก	6
14.ควรมีการถ่ายทอด ความรู้เกี่ยวกับการใช้ งานสมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.63	0.817	มาก	1	3.96	0.928	มาก	5

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

n = 178

ข้อเสนอแนะ	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่าน			
	แอปพลิเคชัน				แอปพลิเคชัน			
	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ	\bar{x}	(S.D.)	ความหมาย	อันดับ
15. ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลแบบเผชิญหน้าระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่	3.60	0.914	มาก	4	3.99	0.898	มาก	4
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.47	0.887	มาก	-	3.99	1.001	มาก	-

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.12 พบว่าข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.47) รายละเอียดดังนี้

1. ด้านการเข้าใช้งาน โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ได้แก่ ควรปรับปรุงการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน, ควรปรับปรุงการเข้าใช้งานแถบเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.37) และควรปรับปรุงการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน (ค่าเฉลี่ย 3.30) ตามลำดับ

2. รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับปานกลาง 3 ประเด็น ได้แก่ ควรปรับปรุงรูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน, ควรปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.38) และควรปรับปรุงรูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.34) ตามลำดับ

3. ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.43) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับมาก 3 ประเด็น ได้แก่ ควร

ปรับปรุงขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก (ค่าเฉลี่ย 3.46) ควรปรับปรุงขั้นตอนการใช้งานของเมนูใน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก (ค่าเฉลี่ย 3.45) และควรปรับปรุงขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.38) ตามลำดับ

4.การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นข้อเสนอแนะในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) โดยแยกข้อเสนอแนะย่อยอยู่ในระดับมาก ทั้งหมด 6 ประเด็น ได้แก่ ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.63) ควรมีการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.62) ควรใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าถึงง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.61) ควรผลิตสื่อการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าใจง่าย ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลแบบเผชิญหน้าระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย 3.60) และควรใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลผ่านสื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) รายละเอียดดังนี้

1. ด้านการใช้งาน โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับมาก ทั้งหมด 3 ประเด็น ได้แก่ ควรปรับปรุงการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน,ควรปรับปรุงการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน(ค่าเฉลี่ย 4.02) และควรปรับปรุงการเข้าใช้งานแถบเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.99) ตามลำดับ

2.รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับปานมาก 3 ประเด็น ได้แก่ ควรปรับปรุงรูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 4.03) ควรปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.99) และควรปรับปรุงรูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.94) ตามลำดับ

3.ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.95) โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะย่อยในระดับมาก 3 ประเด็น ได้แก่ ควรปรับปรุงขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก (ค่าเฉลี่ย 3.98) ควรปรับปรุงขั้นตอนการใช้งานของเมนูใน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้

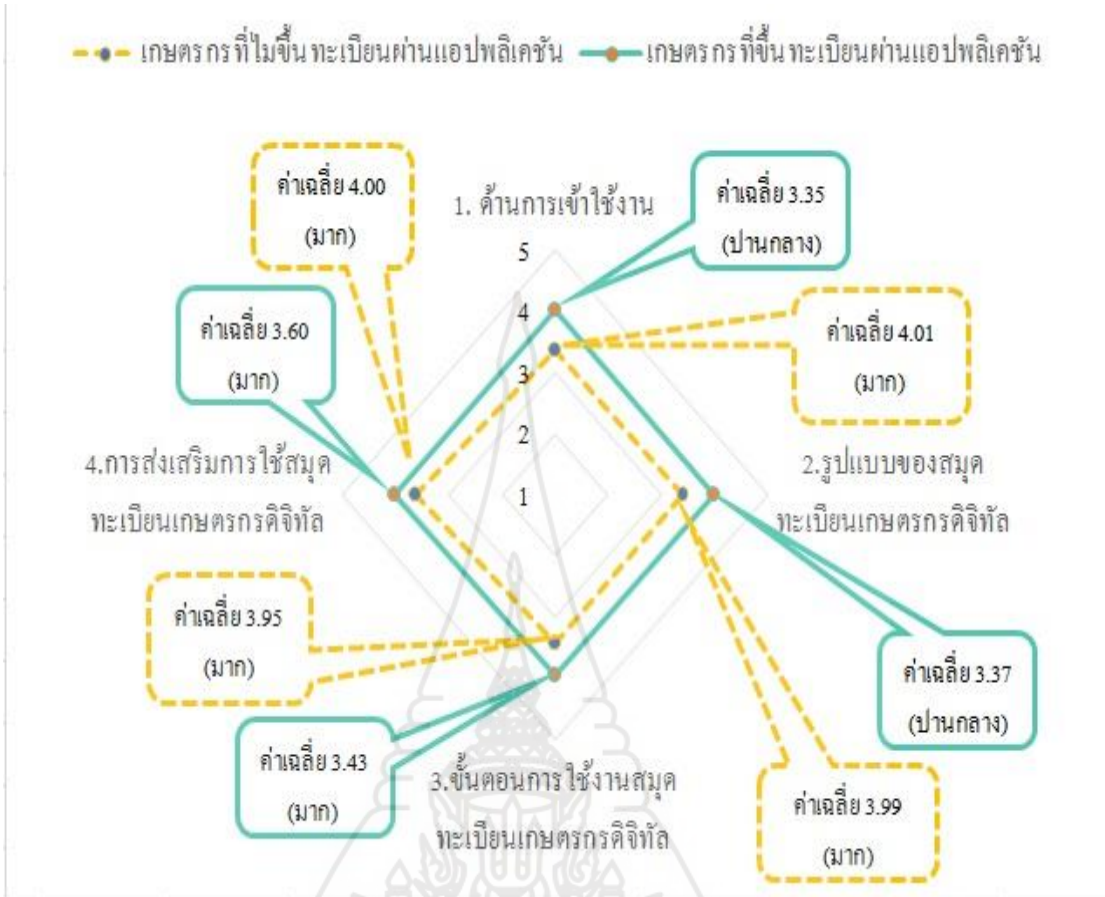
งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) และควรปรับปรุงขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน (ค่าเฉลี่ย 3.92) ตามลำดับ

4.การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมเป็นข้อเสนอแนะในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00) โดยแยกข้อเสนอแนะย่อยอยู่ในระดับมาก ทั้งหมด 6 ประเด็น ได้แก่ ควรใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าถึงง่าย (ค่าเฉลี่ย 4.11) ควรผลิตสื่อการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ย 4.04) ควรมีการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 4.01) ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลแบบเผชิญหน้าระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย 3.99) ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.96) และควรใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลผ่านสื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

n=178

ข้อเสนอแนะ	เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน				เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน			
	เฉลี่ย		ความหมาย	อันดับ	เฉลี่ย		ความหมาย	อันดับ
	\bar{x}	S.D.			\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการเข้าใช้งาน	3.35	0.955	ปานกลาง	3	4.01	1.049	มาก	1
2. รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.37	0.918	ปานกลาง	4	3.99	1.067	มาก	3
3. ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.43	0.837	มาก	2	3.95	1.004	มาก	2
4. การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล	3.60	0.849	มาก	1	4.00	0.944	มาก	4
เฉลี่ยรวมทั้งรวม	3.44	0.889	มาก		3.99	1.016	มาก	

ภาพที่ 4.3 แผนภาพแสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

1. ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้และหนี้สินในภาคการเกษตร ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟน ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตัวแปร	χ^2	Sig
1. เพศ	0.130	.718
2. อายุ	13.917	.306
3. ระดับการศึกษา	5.824	.925
4. สถานภาพทางสังคม	2.632	.621
5. รายได้ในภาคการเกษตร	19.383	.249
6. หนี้สินในภาคการเกษตร	7.867	.795
7. ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟน	7.540	.480

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญยิ่งที่ 0.01

ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดเข็ญราย พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้และหนี้สินในภาคการเกษตร ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟนของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

2. ปัจจัยด้านความรู้ แหล่งความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ของเกษตรกรตำบลม่วงคำ อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ตัวแปร	χ^2	Sig
1. ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร	5.347	.803
2. แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร	16.565	.414
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร	14.179	.077

* ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

** ระดับนัยสำคัญยิ่งที่ 0.01

ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรพบว่า ปัจจัยอื่นๆ ของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยได้เสนอประเด็นสำคัญ จำแนกออกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพส่วนบุคคล สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร (2) แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (3) สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (4) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับกรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรพาน จังหวัดเชียงราย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane ที่ค่าความคลาดเคลื่อน 0.07 ได้จำนวนตัวอย่าง 178 ราย แบ่งเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลร้อยละ 50 คือ จำนวน 89 ราย และเกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลร้อยละ 50 คือ จำนวน 89 ราย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก จากรายชื่อเกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในแต่ละหมู่บ้านตามจำนวนเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้านตามที่กำหนด

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล) ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุด

ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ทดสอบความเที่ยงได้จากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 ราย ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา 0.862-0.956 ซึ่งหมายความว่าแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับงานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อถือได้ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ เพราะมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

1.2.3 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ โดยนำไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 178 คน

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดอันดับ และการวิเคราะห์โดยทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลสภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

1) *สภาพส่วนบุคคล* พบว่า เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุค่าเฉลี่ย 54.61 ปี มีสถานภาพสมรสและจบการศึกษาประถมศึกษา มากที่สุด

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุค่าเฉลี่ย 60.65 ปี มีสถานภาพสมรสและจบการศึกษาประถมศึกษา มากที่สุด

2) *สภาพพื้นฐานทางสังคม* พบว่า เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สมาร์ทโฟนทั้งหมดและมีความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟนในระดับปานกลาง

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร เกษตรกรมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สมาร์ทโฟนร้อยละ 44.9 และมีความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟนในระดับปานกลาง

3) *สภาพทางเศรษฐกิจ* พบว่า เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือทำนา และรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพรอง มีการถือครองพื้นที่ทางการเกษตรอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ โดยกรรมสิทธิ์พื้นที่ส่วนมากเป็นโฉนดที่ดิน รายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 54,729.41 บาทต่อปี รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 66,691.67 บาทต่อปี มากกว่าครึ่งมีหนี้สินน้อยกว่า 40,000 บาท

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือทำนา และไม่มีอาชีพรอง มีการถือครองพื้นที่ทางการเกษตรอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ โดยกรรมสิทธิ์

พื้นที่ส่วนมากเป็นโฉนดที่ดิน รายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 65,572.50 บาทต่อปี รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 17,333.33 บาทต่อปี มากกว่าครึ่งมีหนี้สินน้อยกว่า 40,000 บาท

1.3.2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

1) ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน พบว่า เกษตรกรได้ตอบถูกต้องเฉลี่ย 12.02 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่คำถามข้อที่ 6 การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็นเกษตรกรรายใหม่เท่านั้น (เฉลย : การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็นเกษตรกรรายเดิมที่เคยขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตรแล้วเท่านั้น) ร้อยละ 65.2 รองลงมา ได้แก่คำถามข้อที่ 9 เกษตรกรสามารถดูประวัติการทำนาผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ร้อยละ 49.4 และคำถามข้อที่ 3 สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ไม่สามารถตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส.ได้ (เฉลย : สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล สามารถตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส.ได้) ร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน พบว่า เกษตรกรได้ตอบถูกต้องเฉลี่ย 5.57 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่คำถามข้อที่ 8 เกษตรกรสามารถถ่ายรูปแปลงนาเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ได้ ร้อยละ 78.7 รองลงมา ได้แก่คำถามข้อที่ 15 เกษตรกรใช้หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนในการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (เฉลย : เกษตรกรใช้รหัสเกษตรกรในการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล) ร้อยละ 76.4 และคำถามข้อที่ 12 แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีสัญลักษณ์เป็นสีฟ้า (เฉลย : แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีสัญลักษณ์เป็นสีเขียว) ร้อยละ 74.2 ตามลำดับ

2) แหล่งที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน โดยภาพรวมได้รับความรู้จากแหล่งความรู้ในระดับปานกลาง โดยแหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เกษตรกรได้รับจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อกลุ่ม สื่อมวลชน สื่อออนไลน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน โดยภาพรวมได้รับความรู้จากแหล่งความรู้ในระดับปานกลาง โดยแหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการแอปพลิเคชันสมุด

ทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เกษตรกรได้รับจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อกลุ่ม สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ ตามลำดับ

3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน พบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นระดับมาก 8 ประเด็น ได้แก่ สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น ช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร ช่วยให้ทราบข้อมูลการขึ้นทะเบียนและการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเหมาะกับการใช้งานกับเกษตรกรทั่วไป ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยให้สามารถติดตามผลการเข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น สามารถทำให้เกษตรกรวางแผนการผลิตในปีถัดไปได้ และสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่เกษตรกรให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง มี 7 ประเด็น ได้แก่ เกษตรกรสามารถเรียนรู้การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเอง สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store มีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสม ใช้งานง่าย มีฟังก์ชันการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีลักษณะสวยงามสบายตา มีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้งานที่เหมาะสม และมีแถบเมนูใช้งานง่าย ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน พบว่าภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับน้อยที่สุด ทั้งหมด 15 ประเด็น ได้แก่ สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีลักษณะสวยงาม สบายตา สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store และมีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสม ใช้งานง่าย สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้ทราบข้อมูลการขึ้นทะเบียนและการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น ช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้นและมีแถบเมนูใช้งาน สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้งานที่เหมาะสม สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้สามารถติดตามผลการเข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น มีฟังก์ชันการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน เหมาะกับการใช้งานกับเกษตรกรทั่วไป เกษตรกรสามารถเรียนรู้การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเอง ทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น และสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลสามารถทำให้เกษตรกรวางแผนการผลิตในปีถัดไป ตามลำดับ

1.3.3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

เกษตรกรมีระดับการใช้งานอยู่ในระดับมาก 2 การใช้งาน ได้แก่ เมนูแจ้งปลูก และเมนูตรวจสอบแปลง ระดับการใช้งานอยู่ในระดับปานกลาง 5 การใช้งาน ได้แก่ เมนูการถ่ายภาพ การเข้าสู่ระบบของเกษตรกรในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เมนูใบรายงานผล เมนูติดตามผลการปรับปรุง มีระดับการใช้งานอยู่ในระดับน้อย 3 การใช้งาน ได้แก่ เมนูสำรวจสมาชิก เมนูเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิต การตลาด จากการขึ้นทะเบียนและเมนูเครื่องจักรกลการเกษตร ตามลำดับ

1.3.4 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

1) ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ภาพรวมมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่าประเด็นปัญหาในด้านการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นปัญหามากที่สุด รองลงมาคือด้านการใช้งาน ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ตามลำดับ

2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะ พบว่า

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ภาพรวมมีข้อเสนอแนะอยู่ในระดับ มาก โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ด้านการเข้าใช้งานและรูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ตามลำดับ

เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ภาพรวมมีข้อเสนอแนะอยู่ในระดับ มาก เช่นเดียวกัน โดยมีข้อเสนอแนะด้านการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาคือขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลและการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ตามลำดับ

1.3.5 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร พบว่าปัจจัยพื้นฐานทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร ของเกษตรกร ดังต่อไปนี้ ความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร พบว่า ปัจจัยอื่นๆ ของเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพส่วนบุคคล สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ความรู้แหล่งความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลปัญหาและข้อเสนอแนะ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

2.1 สภาพส่วนบุคคล สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

2.1.1 *สภาพส่วนบุคคล* ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เนื่องจากเพศชายทำการเกษตรและมีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับ ชมกร ไชยบุบผา (2558, น.42) ศึกษาการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร เพื่อการส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร พบว่า เกษตรกรเกินครึ่งเป็นเพศชาย ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีอายุค่าเฉลี่ย 57.63 ปี สอดคล้องกับ ปัญจกรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.121) ศึกษาการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการจดทะเบียนเกษตรกร ของเกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าเกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 50.43 เกษตรกรเกินครึ่งจบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศชายเป็นผู้ที่ทำการเกษตรและเป็นหัวหน้าครัวเรือนของเกษตรกรมากกว่าเพศหญิง

2.1.2 *สภาพทางสังคม* ผลการวิจัยพบว่า จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยภาพรวมร้อยละ 71.35 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม ร้อยละ 76.4 เป็นสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. สอดคล้องกับ ปัญจกรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.124) พบว่า เกษตรกรส่วนมากเป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และไม่ดำรงตำแหน่งใดๆทางสังคม สอดคล้องกับ อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.91) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรของอาสาสมัครเกษตรกรในจังหวัดชัยนาท พบว่า

อาสาสมัครเกษตร ร้อยละ 51.8 ไม่มีตำแหน่งทางสังคม และจากการวิจัยพบว่าเกษตรกรเกินครึ่งมีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน มีความสามารถในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยสูง ทำให้ทักษะการเข้าใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนยังอยู่ในระดับที่ปานกลาง

2.1.3 สภาพทางเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรที่ตอบแบบสัมภาษณ์มีอาชีพหลักคือทำนาและมีอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นอาชีพรองสอดคล้องกับ ปัญญากรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.124) พบว่า เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรเป็นหลักและมีอาชีพรองส่วนมากคือ รับจ้างทั่วไป มีพื้นที่ในการทำเกษตรเฉลี่ย 12.23 ไร่และมีเอกสารสิทธิ์ในการถือครองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นโฉนดที่ดิน เกษตรกรมีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 60,150.95 บาท/ปี รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 42,012.50 บาท/ปี มีหนี้สินในภาคการเกษตรเฉลี่ย 99,938.30 บาท/ปี และมีหนี้สินนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 53,839.00 บาท/ปี

2.2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

จากการศึกษาความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลพบว่า

2.2.1 ความรู้ของเกษตรกร เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันมีความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับ มาก ตอบถูกต้องเฉลี่ย 12.02 ข้อจาก 15 ข้อ โดยมีความรู้ที่สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับขึ้นทะเบียนเกษตรกรตอบถูกมากที่สุด แตกต่างกับ ปัญญากรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.124) พบว่า ในภาพรวมเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับ ปานกลาง ส่วนเกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับ น้อย ตอบถูกต้องเฉลี่ย 5.57 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรยังขาดการรับรู้และเข้าถึงแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

2.2.2 แหล่งความรู้ของเกษตรกร พบว่า แหล่งความรู้ด้านสื่อบุคคลเป็นสื่อที่เกษตรกรได้รับมากที่สุด ส่วนใหญ่ได้รับจากผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เนื่องจากข้อมูลที่สามารถถึงได้ง่ายและเข้าใจง่าย สอดคล้องกับ ปัญญากรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.125) พบว่า เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลมากกว่าสื่ออื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้นำชุมชนเป็นที่

รู้จักและมีความน่าเชื่อถือต่อเกษตรกรภายในชุมชนตนเองมากกว่าคนภายนอก สามารถให้ข้อมูลหรือคำแนะนำเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้เป็นอย่างดี

2.2.3 ระดับของความคิดเห็นของเกษตรกร โดยภาพรวมเกษตรกรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกัน แต่เกษตรกรครึ่งหนึ่งไม่ได้ยอมรับการทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล อาจเป็นเพราะว่ายังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน สอดคล้องกับ แนวคิดในเรื่องโครงสร้างการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมของ Rogers (1995, p. 162-185) ในส่วนของกระบวนการ (Process) ขั้นการตัดสินใจ (Decision stage) ในลักษณะของการปฏิเสธนวัตกรรม (Rejection) สาเหตุจากความรู้ของบุคคลก่อนนวัตกรรม เนื่องจากนวัตกรรมเป็นสิ่งที่โดยมากแล้วบุคคลส่วนมากมีความรู้ไม่เพียงพอแก่การที่จะเข้าใจในนวัตกรรมนั้นๆ ทำให้มีความรู้สึกท้อถอยที่จะแสวงหานวัตกรรมมาใช้

2.4 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรมีการเข้าใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรในระดับปานกลาง โดยที่มีการใช้งานเมนูแจ้งปลูกและเมนูตรวจสอบแปลง สอดคล้องกับ ปัญญภรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.126) พบว่า เกษตรกรที่มีการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ร้อยละ 92.2 ส่วนใหญ่ใช้เมนูการแจ้งปลูก/ปรับปรุงฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล รองลงมา ร้อยละ 38.2 ใช้เมนูตรวจสอบข้อมูลกิจกรรมการเกษตรของครัวเรือน เนื่องจากเป็นเมนูหลักของการเข้าใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

2.5

ปัญหา ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

จากการศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลพบว่า

2.5.1 ปัญหาเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล โดยภาพรวมพบว่า เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาด้านการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นปัญหาระดับต้น ได้แก่ สื่อในการส่งเสริมการใช้มีน้อยและเข้าถึงยาก สื่อมีความเข้าใจยาก ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานน้อย ขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับ อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.97) พบว่า โดยภาพรวมปัญหาของอาสาสมัครเกษตรกรเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่เกษตรกรมีปัญหามากที่สุดคือ สื่อส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีน้อย เข้าถึงยาก รองลงมาคือขาดการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียน

เกษตรกรดิจิทัล และมีปัญหาขาดความรู้เกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสื่อในการส่งเสริมการใช้งานยังไม่มีหลากหลายและเข้าใจยาก และการประชาสัมพันธ์การใช้งานยังไม่ทั่วถึง

2.5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล พบว่าเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ภาพรวมมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล คือ ควรมีการผลิตสื่อการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าใจง่าย เข้าถึงง่าย มีการส่งเสริมการใช้งานและถ่ายทอดความรู้เรื่องสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอยู่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง สอดคล้องกับ อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.97) อาสาสมัครเกษตรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรผลิตสื่อเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าใจง่ายและหลากหลาย และเห็นว่าควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ในขณะที่เกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผ่านแอปพลิเคชัน ภาพรวมมีข้อเสนอแนะด้านการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล คือ ควรปรับปรุงการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล การเข้าสู่ระบบ การเข้าใช้งานแถบเมนู ให้ใช้งานง่าย ใช้เวลาไม่นานและไม่ซับซ้อน

2.6 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้และหนี้สินในภาคการเกษตร ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟนของเกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับ อังคณา คล้ายสุบรรณ (2562, น.83) ที่พบว่าเพศและระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ของการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล และแตกต่างกับ ปัญจกรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.110) พบว่า การมีตำแหน่งทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีปัจจัยสภาพส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร คล้ายคลึงกันจึงไม่มีความแตกต่างและส่งผลกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ปัจจัยด้านความรู้ แหล่งความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล แตกต่างกับ ปัญจกรณ์ พุฒอินทร์ (2562, น.111) พบว่าความรู้ ระดับความคิดเห็นและแหล่งความรู้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์ทางสถิติต่อการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรและเกษตรกรที่ไม่ขึ้นทะเบียนผ่าน

แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลบางส่วนมีความรู้และความคิดเห็นในระดับมากกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล แต่ไม่ตัดสินใจใช้งานหรือยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

แสดงให้เห็นว่า การยอมรับหรือไม่ยอมรับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลนั้น เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่าสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น มีแหล่งความรู้เป็นสื่อบุคคลคือ ผู้นำชุมชน อาจเป็นเพราะเป็นที่รู้จักของเกษตรกรและมีความน่าเชื่อถือในชุมชน สามารถให้ข้อมูลให้คำแนะนำได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ยังมีแหล่งความรู้จากการเข้ารับการอบรมเป็นอันดับต้นๆนี้อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมได้เข้ามาส่งเสริมให้คำแนะนำเกษตรกรรายบุคคลหรือผ่านการอบรมจึงเป็นแหล่งรับรู้ที่เกษตรกรจะได้รับความรู้รองจากผู้นำชุมชน ต่างกันที่ความรู้ความเข้าใจในการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรกลุ่มที่ไม่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลยังไม่มีสมาร์ตโฟนและมีความสามารถในการใช้สมาร์ตโฟนน้อยจึงส่งผลให้ไม่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนเกษตรกร

เมื่อพิจารณาจากข้อค้นพบในการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลพบปัญหาในด้านการส่งเสริมการใช้งานเป็นอันดับต้นและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรยังมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการใช้งาน จัดทำสื่อเกี่ยวกับการใช้งาน และถ่ายทอดความรู้ให้เพิ่มขึ้น ส่วนเกษตรกรที่ไม่ใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีข้อเสนอแนะในด้านการเข้าใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเป็นอันดับต้นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกษตรกรรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลแต่ยังขาดทั้งความรู้ ทักษะการเข้าใช้งานจึงส่งผลให้เกษตรกรไม่ยอมรับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกร

1) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรได้รับความรู้จากแหล่งความรู้คือสื่อบุคคลเป็นส่วนมาก และขาดทักษะการใช้งานเทคโนโลยี ดังนั้น เกษตรกรควรรหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่ออื่นๆเช่น Youtube แผ่นพับ/โปสเตอร์ เป็นต้น

2) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรไม่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟนหรือไม่มีความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟน ควรเข้ารับการบริการตามจุดที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรหรือผู้นำชุมชนนัดหมาย เพื่อจะเข้าร่วมเรียนการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้

3) จากผลการวิจัยพบว่า การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น เกษตรกรควรนำสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงข้อมูลการเพาะปลูกด้วยตนเองในฤดูกาลผลิต เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการเดินทางมาสำนักงานเกษตรอำเภอ

3.1.2 ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

1) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีอายุเฉลี่ยค่อนข้างสูง ดังนั้นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรใช้สื่อและให้คำแนะนำให้เหมาะสม

2) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรให้ความเห็นว่า สื่อในการส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีน้อย เข้าใจยาก และเข้าถึงยาก ดังนั้นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรควรผลิตสื่อให้มีความหลากหลาย เข้าใจง่าย และเพิ่มช่องทางการเผยแพร่สื่อให้มากขึ้น

3) จากการวิจัยพบว่า สื่อบุคคลเป็นสื่อที่เกษตรกรได้รับข้อมูลและให้ความสนใจ สามารถเข้าถึงได้โดยตรง ดังนั้น การจัดอบรม การถ่ายทอดความรู้ ทักษะแนะนำการใช้งานเกี่ยวกับการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้แก่อาสาสมัครเกษตร ผู้นำชุมชน หรือเกษตรกร เพื่อไปช่วยแนะนำและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเกษตรกรชุมชนต่อไป

3.1.3 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลจากสื่อต่างๆในภาพรวมระดับปานกลาง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสนับสนุนแหล่งความรู้ และสื่อต่างๆเพื่อสร้างความเข้าใจ ความรู้ให้แก่เกษตรกร

2) จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีข้อเสนอแนะในขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในระดับมาก ดังนั้นกรมส่งเสริมการเกษตรควรปรับปรุงรูปแบบของการใช้งานให้เหมาะสม ไม่ซับซ้อน ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน

3.1.4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

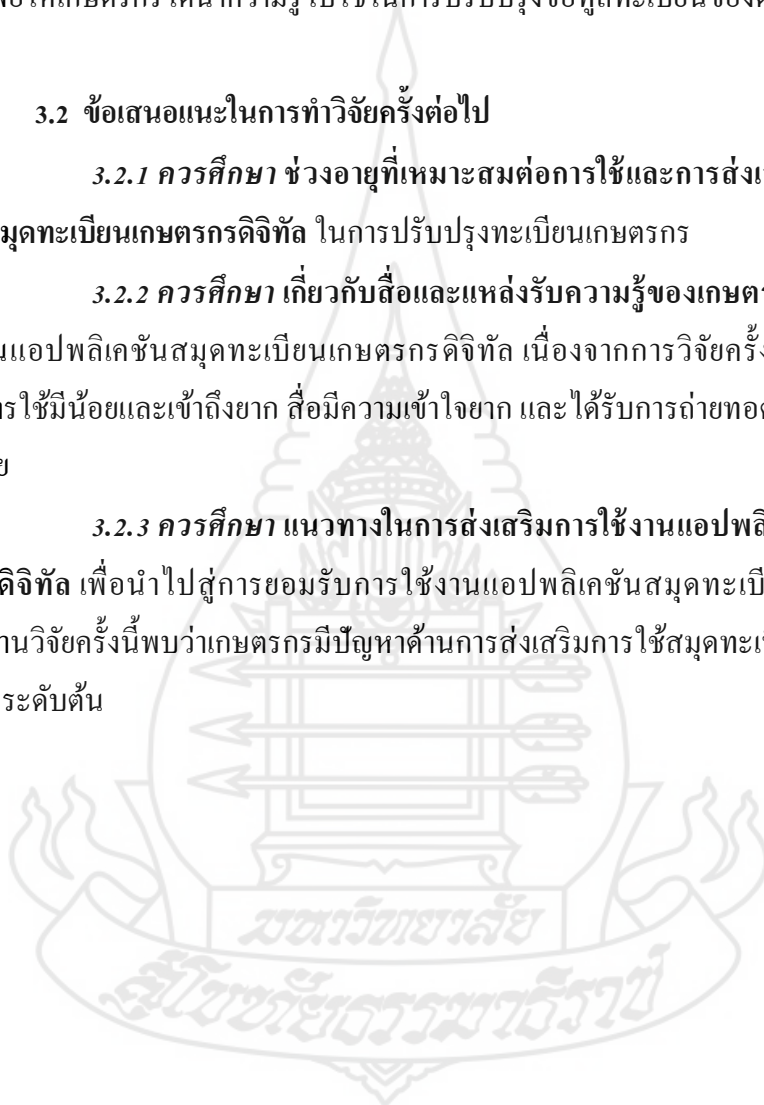
1) จากผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะในด้านการส่งเสริม เกษตรกรเสนอแนะให้หน่วยงานควรมีการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง หน่วยงานควรมีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนการจัดอบรม การผลิตสื่ออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกษตรกรได้นำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงข้อมูลทะเบียนของตนเองต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 *ควรศึกษา* ช่วงอายุที่เหมาะสมต่อการใช้และการส่งเสริมการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร

3.2.2 *ควรศึกษา* เกี่ยวกับสื่อและแหล่งรับความรู้ของเกษตรกร ต่อการส่งเสริมการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สื่อในการส่งเสริมการใช้มีน้อยและเข้าถึงยาก สื่อมีความเข้าใจยาก และได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานน้อย

3.2.3 *ควรศึกษา* แนวทางในการส่งเสริมการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เพื่อนำไปสู่การยอมรับการใช้งานแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้พบว่าเกษตรกรมีปัญหาด้านการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นปัญหาระดับต้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2561). *Farmbook สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล*. สืบค้นจาก <https://farmbook.doae.go.th/>
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2555). *ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรกลาง*. สืบค้นจาก <http://www.farmer.doae.go.th/>
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2561). *คู่มือการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล DOAE Farmbook*. กรุงเทพฯ : กลุ่มพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล กรมส่งเสริมการเกษตร.
- กมลวัฒน์ ยะสุวรรณ. (2544). *การรับรู้กฎระเบียบของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง* (การค้นคว้าอิสระปริญญานิติศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กันยา สุวรรณแสง. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- จินดา ขลิบทอง. (2545). *แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร*. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร* (หน่วยที่ 1). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐสรุต นนทรี. (2544). *การรับรู้ในการดูแลอนามัยสิ่งแวดล้อมของนักเรียนประถมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิติศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ธมกร ไชยบุผา. (2558). *การขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรเพื่อการส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- บุญเรือง เจริญศิลป์. (2542). *วิธีวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : พิชาณุพันธุ์.
- ปัญญากรณ์ พุดอินทร์. (2562). *การใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการจดทะเบียนเกษตรกร ของเกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์. (2559). *แนวคิดเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตร:ปรัชญาวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการส่งเสริมการเกษตร* ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สมควร เจริญสุข. (2539). พฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต 'ไม่'ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อรทัย เลื่อนวัน. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ:กรณีศึกษากรมการพัฒนาชุมชนศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- อักษร สวัสดิ์. (2542). ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย:กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อังคณา คล้ายสุบรรณ. (2562). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลในการปรับปรุงทะเบียนเกษตรกรของอาสาสมัครเกษตรกรในจังหวัดชัยนาท (วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เอกลักษณ์ ชนเจริญพิศาล. (2554). ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม(ISO 14001)มาใช้ในองค์กรภาครัฐ:ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- Ajzen,I. and Fishbein,M. (1975). *Belief,attitude,Intertion and Behavior:An Introduction to Theory and Research*. Massachusetts : Addision-Wesley publishing.
- Belch,G.E., &Belch,M.A. (1998). *Advertising and promotion:An integrated marketing communications perspective*.4th ed. Irwin : Mc Graw-Hill.
- Davis, FD. (1989). *Perceived Usefulness.Perceived ease of use.And user acceptance of information technology*. MIS Qurarterly, 13 , 319-340.
- Day, R.H. (1969). *Human perception*. Sydney : John Wiley&Sons Austarlasia Pty Ltd.
- Rogers, Everett M. (1983). *Diffusion of Innovations*. 3rd ed. New York : The Free Press.
- Rogers, Everett M. (1995). *Diffusion of Innovations*. 4th ed. New York : The Free Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย

แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร
ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการยอมรับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต คำตอบในแบบสัมภาษณ์นี้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่มีเงื่อนไขผูกพันอื่นและไม่ทำให้เกิดผลเสียหายกับเกษตรกรใดๆ จึงขอความร่วมมือจากเกษตรกรกรุณาตอบคำถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

3. ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้เกษตรกร(ผู้ให้สัมภาษณ์)ฟังแล้วผู้สัมภาษณ์ทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความตามผู้ให้สัมภาษณ์ตอบ และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามผู้ให้สัมภาษณ์ตอบ

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเกษตรกรในพื้นที่ตำบลม่วงคำ อำเภอพาน จังหวัดเชียงรายทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ และให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

คำแนะนำโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามผลการสัมภาษณ์ และเติมข้อความลงในช่องว่างของแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

1.1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคล

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)

3. สถานภาพ 1. โสด 2. สมรส 3. หม้ายหรือหย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษา
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า(ปวช.)
☐ 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ปวส.)	☐ 6. ปริญญาตรี
☐ 7. สูงกว่าปริญญาตรี	

1.2 สภาพพื้นฐานทางสังคม

1. ตำแหน่งทางสังคม

☐ 1. ไม่เป็น	
☐ 2. เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
☐ 2.1 สมาชิก อบต.	☐ 2.2 กำนันผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
☐ 2.3 หมอคนอาสา	☐ 2.4 อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน
☐ 2.5 ประมงอาสา	☐ 2.6 ปศุสัตว์อาสา

2. การเป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กร

☐ 1. ไม่ได้เป็น	
☐ 2. เป็น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
☐ 2.1 กลุ่มเกษตรกร	☐ 2.2 กลุ่มสหกรณ์การเกษตร
☐ 2.3 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	☐ 2.4 ชกส.
☐ 2.5 วิชากิจชุมชน	☐ 2.6 เครือข่ายเกษตรกรรุ่นใหม่

3. ท่านมีเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สมาร์ทโฟนหรือไม่

1. มี 2. ไม่มี

4. ความสามารถในการใช้สมาร์ทโฟน (ตอบเฉพาะผู้ที่มีเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน)

1. น้อยที่สุด 2. น้อย 3. ปานกลาง 4. มาก 5. มากที่สุด

1.3 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

1. อาชีพหลัก (ตอบเพียง 1 ข้อ)

☐ 1. ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	☐ 2. พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
☐ 3. ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ 4. รับจ้างทั่วไป
☐ 5. ทำนา	☐ 6. ทำไร่
☐ 7. ทำประมง	☐ 8. ปศุสัตว์

2. อาชีพรอง

1. ไม่มี
2. มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ แต่ต้องไม่ซ้ำกับอาชีพหลัก ในข้อ 3)
☐ 1. ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ 2. รับจ้างทั่วไป
☐ 3. ทำนา	☐ 4. ทำไร่
☐ 5. ทำประมงน้ำจืด	☐ 6. ปศุสัตว์
☐ 7. ทำสวน	

3. จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด

1. พื้นที่ของตนเอง.....ไร่
2. พื้นที่เช่า.....ไร่
3. ที่ดินที่ผู้อื่น ให้เพาะปลูกฟรี.....ไร่

4. กรรมสิทธิ์พื้นที่ถือครองทางการเกษตร

1. ไม่มีเอกสารสิทธิ์
2. มีเอกสารสิทธิ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 2.1 โฉนด	☐ 2.2 ส.ป.ก.
☐ 2.3 นส.3	☐ 2.4 อื่นๆ (ระบุ).....

5. รายได้

ภาคการเกษตร ปี 2564บาทต่อปี

นอกภาคการเกษตร ปี 2564.....บาทต่อปี

6. หนี้สิน

ภาคการเกษตร ปี 2564บาทต่อปี

นอกภาคการเกษตร ปี 2564.....บาทต่อปี

ตอนที่ 2 ความรู้ แหล่งความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับ แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

คำชี้แจง: ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ให้สัมภาษณ์ฟัง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องถูก หรือช่องผิดที่ตรงกับความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

ประเด็นความรู้	ถูก	ผิด
1. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับขึ้นทะเบียนเกษตรกร		
2. เกษตรกรสามารถโหลดแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเองผ่านระบบปฏิบัติการของสมาร์ทโฟน		
3. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ไม่สามารถตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส. ได้		
4. วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเพื่อให้เกษตรกรประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย		
5. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับตรวจสอบข้อมูลการเพาะปลูกที่แจ้งไว้กับสำนักงานเกษตรอำเภอ		
6. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็นเกษตรกรรายใหม่เท่านั้น		
7. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องขึ้นทะเบียนผ่านทางเอกสารเท่านั้น		
8. เกษตรกรสามารถถ่ายรูปแปลงนาเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้		
9. เกษตรกรสามารถดูประวัติการทำนาผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล		
10. การขึ้นทะเบียนผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลต้องเป็นเกษตรกรรายเดิมเท่านั้น		
11. เกษตรกรสามารถติดตามการช่วยเหลือจากภาครัฐผ่านสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล		
12. แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีสัญลักษณ์เป็นสีฟ้า		
13. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเท่านั้น		
14. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรให้เป็นปัจจุบันตามฤดูกาลเพาะปลูก		
15. เกษตรกรใช้หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนในการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล		

2.2 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

แหล่งความรู้	ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
สื่อบุคคล					
1. ปราชญ์ชาวบ้าน					
2. ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน					
3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร					
4. พ่อแม่ ญาติพี่น้อง					
5. เพื่อนบ้าน					
สื่อกิจกรรม					
6. การอบรม					
7. การประชุม					
8. การจัดนิทรรศการ					
สื่อสารมวลชน					
9. โทรทัศน์					
10. วิทยุชุมชน					
11. หอกระจายข่าว					
สื่อสิ่งพิมพ์					
12. เอกสารทางราชการ					
13. แผ่นพับ/โปสเตอร์/ป้ายประชาสัมพันธ์					
14. หนังสือพิมพ์					
15. วารสาร					

2.2 แหล่งความรู้เกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร (ต่อ)

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกร

แหล่งความรู้	ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
สื่อออนไลน์					
16. เว็บไซต์					
17. ไลน์					
18. เฟสบุ๊ก					
19. ยูทูป					
20. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์					

2.3 ความคิดเห็นที่มีเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

คำชี้แจง : ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่มีเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีลักษณะสวยงาม สบายตา					
2. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลค้นหาได้ง่ายใน Google play และ App store					
3. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีขนาดตัวหนังสือที่เหมาะสม ใช้งานง่าย					
4. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูใช้งาน					

2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ต่อ)

คำชี้แจง: ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่มีเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

แหล่งความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
5. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีแถบเมนูที่เป็นลำดับขั้นตอนการใช้งานอย่างเหมาะสม					
6. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยประหยัดเวลาในการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร					
7. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรสะดวกสบายขึ้น					
8. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้การปรับปรุงข้อมูลเกษตรกรประหยัดค่าใช้จ่าย					
9. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้ทราบข้อมูลการขึ้นทะเบียนและการปรับปรุงข้อมูลเกษตรกร					
10. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลช่วยให้สามารถติดตามผลการเข้าร่วมโครงการภาครัฐได้ง่ายขึ้น					
11. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีฟังก์ชันการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน					
12. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลเหมาะกับการใช้งานกับเกษตรกรทั่วไป					
13. เกษตรกรสามารถเรียนรู้การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลได้ด้วยตนเอง					
14. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลทำให้เกษตรกรเกิดการเรียนรู้ในการใช้แอปพลิเคชันมากขึ้น					
15. สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลสามารถทำให้เกษตรกรวางแผนการผลิตในปีถัดไปได้					

ตอนที่ 3 สภาพการใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลของเกษตรกร (โดยเฉพาะเกษตรกรที่ใช้แอปพลิเคชันสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

คำชี้แจง: ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

การใช้งาน	ไม่ได้ใช้	ความง่ายในการใช้งาน				
		น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกร						
2. การเข้าสู่ระบบของเกษตรกรในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล						
3. เมนูแจ้งปลูก						
4. เมนูถ่ายภาพแปลง						
5.เมนูสำรวจสมาชิก						
6.เมนูเครื่องจักรกลการเกษตร						
7.เมนูเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิต การตลาด จากการขึ้นทะเบียน						
8. เมนูติดตามผลการปรับปรุง						
9. เมนูตรวจสอบแปลง						
10. เมนูใบรายงานผล						

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (โดยเฉพาะเกษตรกรที่ใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)

คำชี้แจง: ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ประเด็นปัญหา	ระดับของปัญหา				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ด้านการเข้าใช้งาน					
1. การติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
2. การเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
3. การเข้าใช้งานเมนูแจ้งปลูกในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
4. การเข้าใช้งานเมนูถ่ายภาพแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
5. การเข้าใช้งานเมนูสำรวจสมาชิก ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
6. การเข้าใช้งานเมนูผลการปรับปรุง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
7. การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบแปลง ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
8. การเข้าใช้งานเมนูใบรายงานผล ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
9. การเข้าใช้งานเมนูติดตามสิทธิ์ ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อนและใช้เวลานาน					
10. การเข้าใช้งานเมนูตรวจสอบการโอนเงินของ ธกส. ในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีความยุ่งยาก ช้าช้อน					

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)
(ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ระดับของปัญหา				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
11. รูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ชับซ้อนและใช้งานยาก					
12. รูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล เกษตรกรไม่เหมาะกับการใช้งาน ชับซ้อนและใช้งานยาก					
ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
13. ขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก					
14. ขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งานยาก					
15. ขั้นตอนการเข้าใช้งานของเมนูใน สมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัลเกษตรกรมีความซับซ้อนและใช้งาน ยาก					
การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
16. เกษตรกรขาดการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียน เกษตรกรดิจิทัล					
17. สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลน้อย และเข้าถึงยาก					
18. สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกร ดิจิทัลเข้าใจยาก					

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ตอบเฉพาะเกษตรกรที่ใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล)
(ต่อ)

ประเด็นปัญหา	ระดับของปัญหา				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
19. การได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลน้อย					
20. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรยังขาดการประชาสัมพันธ์การใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

คำชี้แจง: ผู้สัมภาษณ์อ่านคำถามให้ผู้ตอบแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่มีต่อข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ด้านการเข้าใช้งาน					
1. ควรปรับปรุงการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน					
2. ควรปรับปรุงการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลมีให้ใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นาน					
3. ควรปรับปรุงการเข้าใช้งานแถบเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน					

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
รูปแบบของสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
4. การปรับปรุงรูปแบบของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน					
5. การปรับปรุงรูปแบบของการเข้าใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน					
6. การปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้เหมาะสมกับการใช้งานไม่ซับซ้อน					
ขั้นตอนการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
7. การปรับปรุงขั้นตอนของการติดตั้งสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก					
8. การปรับปรุงขั้นตอนของการเข้าสู่ระบบสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก					
9. การปรับปรุงขั้นตอนการเข้าใช้งานของเมนูในสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล ให้ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อนยาก					
การส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
10. การผลิตสื่อการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าใจง่าย					
11. การมีสื่อการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง					
12. การใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้สมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลให้เข้าถึงง่าย					

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
การส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัล					
13. ควรใช้สื่อในการส่งเสริมการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลผ่านสื่อบุคคล					
14. ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง					
15. ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการใช้งานสมุดทะเบียนเกษตรกรดิจิทัลแบบเผชิญหน้าระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวเบญจพร ยมนา
วัน เดือน ปีเกิด	3 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด	อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาการส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2559
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเกษตรอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ

